

ul. Ursynowska 46.

WIADOMOSCI**ZWIĄZKU
POLSKICH ZRZESZEŃ TECHNICZNYCH
I ZWIĄZKU POLSKICH CZASOPISM
TECHNICZNYCH I ZAWODOWYCH**

ROK VIII

WARSZAWA, 3 maja 1932 r.

Nr 9

STOWARZYSZENIA TECHNICZNE ZRZESZONE:Stowarzyszenie Techników Polskich
w Warszawie.Polskie Towarzystwo Politechniczne
we Lwowie.Związek Polskich Inżyn. Kolejowych
Krakowskie Tow. Techniczne.

Stow. Elektryków Polskich.

Polskie Stow. Inżyn. i Techn. woje-
wództwa Śląskiego.Stowarzyszenie Polskich Inżynierów
Górnictwych i Hutniczych.

Stow. Techników w Sosnowcu.

Stow. Techników Polskich w Wilnie.

Stowarzyszenie Inżynierów i Archi-
tektów w Poznaniu.

Stowarz. Techników w Poznaniu.

Stowarzyszenie Techników woje-
wództwa Lubelskiego.Stowarzyszenie Inżynierów i Tech-
ników ziemi Radomskiej.Wołyńskie Stowarzyszenie Techników
w Łucku

Związek Inżynierów Drogowych.

Stowarzyszenie Polsk. Inż. Przem.
Naftowego w Borysławiu.Sekcja Techniczna Towarzystwa
Wiedzy Wojskowej.Stowarzyszenie Techników Pol-
skich w Bydgoszczy.Związek Techników Polskich w Czę-
stochowie.Stow. Techników Polskich
w Toruniu.Kujawskie Stowarzyszenie Techni-
ków we Włocławku.

Koło Techników w Ostrowcu.

Koło Techn. w Starachowicach.

Stow. Techników w Grudziądzu.

Stowarzyszenie Techników woje-
wództwa Kieleckiego.Stowarzyszenie Inżynierów Pola-
ków w Ameryce.Stowarzyszenie Techn. Okręgu
Skarżysko-Kamienna.

Koło Architektów w Warszawie.

Związek Inżynierów Chemików Rze-
czypospolitej Polskiej.**T R E Ś Ć :**Sprawozdanie Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych
za rok 1931

A-49

Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Techników Polskich
w Warszawie za rok 1931 (dla członków Stowarzyszenia Techników).**REDAKCJA I ADMINISTRACJA: WARSZAWA, ULICA CZACKIEGO 5**

Konto czekowe P. K. O. 5878.

OGŁOSZENIA: $\frac{1}{11}$ str. 140 zł., $\frac{1}{12}$ str. 85 zł., $\frac{1}{14}$ str. 55 zł., $\frac{1}{18}$ str. 30 zł., $\frac{1}{10}$ str. 18 zł.
Prenumerata za kwartał zł. 1. Cena Nr. 9 — 25 gr.Członkowie Zrzeszonych Stowarzyszeń wpłacają ulgową prenumeratę
przez swe Stowarzyszenia.Za prenumeratę dodatku Kroniki Technicznej 4 zł. kwartalnie
Cena pojedynczego numeru 1. — zł.

DELEGACI:

do Rady Delegatów	kol. Różański Józef
do Rady Naukowo-Technicznej	„ Kłossowski Miecz.
do Wydziału Posiedzeń Technicznych	„ Płuzański Stanisław
do Komitetu Bibliotecznego	„ Gierdziejewski Kazimierz
do Wydziału Wydawn. Techn.	„ Rodowicz Stanisław
do Sądu Koleżeńskiego	„ Odlanicki-Poczobut
do Komitetu Kwalifikacyjnego	„ Młyńczyk Marjan
do „Przeglądu Technicznego“	„ Baranowicz Roman
„ „ „ „	„ Manduk Stanisław
„ „ „ „	„ Odlanicki-Poczobut
do „Drukarni Technicznej“	„ Różański Józef
„ „ „ „	„ Manduk Stanisław
do Zw. Polsk. Zrzesz. Techn.	„ Płuzański Stanisław
„ „ „ „	„ Myszezyński Ignacy
„ „ „ „	„ Rodowicz Stanisław
„ „ „ „	„ Różański Józef

POSADY WAKUJĄCE

- 30 — Magistrat m. Pułtuska w porozumieniu z Magistratami miast: Wyszkowa Nasielska i Serocka ogłasza konkurs na posadę kontraktową ARCHITEKTA MIEJSKIEGO z poborami wg. VII kategorii płac urzędników państwowych samotnych. Do obowiązków architekta należeć będzie: załatwianie spraw budowlanych w tych miastach. Wymagane są: 1) dyplom inżyniera-architekta, 2) zezwolenie M. R. P. na prawo prowadzenia robót, 3) dowód obywatelstwa polskiego, 4) nieprzekroczony 45 rok życia, 5) własnoręcznie napisany życiorys, 6) praktyka budowlana, 7) referencje dwóch osób, zajmujących wyższe stanowiska. Posada do objęcia niezwłocznie po rozstrzygnięciu konkursu. Oferty nadsyłać należy do Magistratu w Pułtusku do dnia 1 maja r.b. Tamże można dowiedzieć się bliższych warunków i przejrzeć projekt umowy.

POSZUKUJĄ PRACY.

- 17 — MECHANIK - ELEKTRYK DYPLOMOWANY lat 39, z praktyką 14-letnią jako mechnik i elektryk w elektrowniach, cukrowniach i cementowni — poszukuje odpowiedniej posady w ruchu. Łaskawe zgłoszenia do adm. pisma pod nr. 17
- 19 — WALBERCZYK z 15-letnią praktyką techniczną, budowlaną i handlową, gruntowna znajomość księgowości fabrycznej i kalkulacji — poszukuje posady. Zgłoszenia pod nr. 19 do adm. pisma.
- 21 — INŻYNIER-MECHANIK, lat 39, 16-letnią praktyką warsztatową i administracyjną z chlubnymi świadectwami na stanowiskach szefa biura technicznego, szefa warsztatów i szefa fabryki — zmienia stanowisko, dając gwarancję wydajnej i owocnej pracy. Łaskawe oferty do adm. pisma pod nr. 21.

INŻYNIER MECHANIK z ukończoną Akademią Inżynierską w Wiemarze (Niemcy) **19-letnią praktyką zawodową** w tem 7 lat praktyki konstrukcyjnej na odpowiedzialnych samodzielnych stanowiskach w kraju i zagranicą **poszukuje odpowiedniego stanowiska.** — Znajomość języków obcych. Oferty prosimy zwracać do Administracji pisma pod Inżynier-Mechanik.

BYŁY MONTER FIRMY M. A. N.

Wykonywa:
remont, montaż, badanie

Specjalność

SILNIKI „DIESLA„ na gaz ssany
na gaz ziemny

Z. PORZUCZEK

Warszawa, Okopowa 61, tel. 11-85-79

SPRAWOZDANIE
Z DZIAŁALNOŚCI
STOWARZYSZENIA TECHNIKÓW
POLSKICH W WARSZAWIE

ZA ROK

1931

(SPRAWOZDAWCZY 33)

WARSZAWA

SALEZJAŃSKA SZKOŁA, GRAF. WARSZAWA, UL. KS. SIEMCA 6. TEL. 337 72

1932

Rok sprawozdawczy był 33 w życiu Stowarzyszenia.

W dniu 1 stycznia 1931 r. liczba członków wynosiła 1.881
 przyjęto w ciągu roku sprawozdawczego 99

Ubyło:

a)	z powodu śmierci	20
	a mianowicie: ś. p. ś. p. Kazimierz Bukowski, Bolesław Chrzanoski, Jan Chwalibóg, Józef Dworzańczyk, Jerzy Gaszyński, Stanisław Hileczyński, Aleksander Lossow, Emanuel Marcus, Adam Nagórski, Karol Nowicki, Jan Olechnowicz, Tadeusz Piasecki, Bartłomiej Popławski, Ludwik Rossman, Jerzy Rzdokiewicz, Edward Seget, Roman Tadeusz Szmajke, Józef Wośowski, Stanisław Wolff i Jan Zagleniczny.	
b)	z powodu wykreślenia się	48
c)	wykreślono za nieopłacanie składek	164
	Razem ubyło	232

W dniu 31 grudnia 1931 r. było członków 1.748, czyli mniej niż na początku roku o 133 członków.

Według miejsca zamieszkania członkowie dzielą się jak następuje:

a)	członków mieszkających w Warszawie było	1.258
b)	„ „ na prowincji	466
c)	„ „ zagranicą	5
d)	„ „ których adresów Kancelarja nie posiada	19
		1.748

W ogólnej liczbie członków w końcu roku było 28 członków dożywnych, którzy albo wpłacili jeszcze przed wojną jednorazowo po rubli 300, lub też zrzekli się na rzecz Stowarzyszenia poważniejszych sum, ciężących na gmachu S-nia z tytułu udzielonych przez nich w swoim czasie pożyczek na budowę gmachu, lub zaliczeni zostali do kategorii dożywnych na zasadzie § 11 statutu S-nia.

WALNE ZEBRANIA.

Walnych Zebrań odbyło się w roku 1931 trzy, a mianowicie: w dniu 13 marca, 27 marca i 18 grudnia.

Walne Zebranie w dniu 13 marca odbyło się w obecności 101 członków Stowarzyszenia pod przewodnictwem kol. Wł. Jabłońskiego, sekretarzował kol. Z. Lewandowski. Na asesorów zaproszono kol. kol. T. Godlewskiego i F. Bąkowskiego, Uchwalono sprzedaż nieruchomości przy ul. Polnej nr. 60 (gimn. im. Staszica) Skarbowi Państwa oraz wyłoniono Komitet dla sprawy budowy przystani na Wiśle.

Walne Zebranie w dniu 27 marca odbyło się w obecności 113 członków S-nia pod przewodnictwem kol. Wł. Jabłońskiego, sekretarzował kol. Z. Lewandowski. Na asesorów zaproszono kol. kol. T. Go-

dlewskiego i F. Bąkowskiego, na skrutatorów, kol. kol. J. Gościc-
kiego, W. Łatkiewicza, J. Lutostańskiego i M. Kuźmickiego. Doko-
nano wyboru Władz Stowarzyszenia oraz przyjęto przez balotowanie
36 kandydatów na członków Stow. Przyjęto powtórnie wniosek sprze-
daży nieruchomości przy ul. Polnej 60 Skarbowi Państwa i wyrażono
uznanie tym wszystkim, którzy przyczynili się do powstania szkoły.
Przyjęto i zatwierdzono sprawozdanie z działalności S-nia na rok 1930.
Przyjęto od Koła Inżynierów Technologów Petersburskich legat 24.000
zł., jako żelazny kapitał, od którego odsetki tworzyć będą stypendjum
dla studenta Politechniki Gdańskiej. Zatwierdzono regulamin Koła Sa-
mochodowego oraz likwidację Wydziału Dróg Lądowych i Wodnych.

Walne Zebranie w dniu 18 grudnia odbyło się przy udziale 80
członków Stowarzyszenia Przewodniczył kol. I. Radziszewski, sekreta-
rzował kol. S. Chłopiński, na asesorów zaproszono kol. kol. W. Kryń-
skiego i K. Żórawskiego, a na skrutatorów kol. kol. W. Glińskiego, W.
Brannego i C. Witkowskiego. Rozpatrzono i zatwierdzono preliminarz
budżetowy na rok 1932. Przyjęto regulaminy Kół: Hydrotechników,
Wychowawców Wydziału Inżynierji Wodnej Politechniki Warszawskiej,
Mechaników-wychowawców Wydziału Mechanicznego Politechniki War-
szawskiej i Koła b. słuchaczy Instytutu Technologicznego w Charko-
wie. Przyjęto przez balotowanie 63 kandydatów na członków Stow.
Wysłuchano sprawozdania z dokonanej sprzedaży nieruchomości przy
ul. Polnej nr. 60. Zarząd udzielił szeregu wyczerpujących informacji
na zapytania kolegów co do życia wewnętrznego Stowarzyszenia oraz
tworzenia się Polskiego Towarzystwa Technicznego.

ZARZĄD STOWARZYSZENIA.

Skład Zarządu S-nia w roku sprawozdawczym był następujący:
kol. kol. Roman Baranowicz, Kazimierz Gierdziejewski, Czesław Klar-
ner, Mieczysław Kłossowski, Stanisław Manduk, Ignacy Myszczyński,
Michał Odlanicki-Poczobut, Stanisław Płużański, Edward Potemski,
Stanisław Rodowicz, Józef Różański oraz zastępcy kol. kol. Jan Bole-
chowski, Klemens Czempiński, Stanisław Filipowski i Zygmunt Łada.

Podział czynności w Zarządzie uskuteczniiono jak niżej:

Prezes	kol. S. Rodowicz.
I. Wice-Prezes	„ C. Klarner.
II. Wice-Prezes	„ R. Baranowicz.
I. Sekretarz	„ M. Kłossowski.
II. Sekretarz	„ J. Różański.
Skarbnik	„ E. Potemski.
Zastępca Skarbnika	„ S. Manduk.
Gospodarz Klubu	„ K. Czempiński.
Zast. Gospodarza Klubu	„ Z. Łada.
Gospodarz Gmachu	„ I. Myszczyński.
Zast. Gospodarza Gmachu	„ S. Filipowski.

Delegaci:

Do Rady Delegatów	kol. J. Bolechowski i M. Kłos- owski.
Do Rady Naukowo-Technicznej	„ S. Płużański.
Do Wydziału Posiedzeń Technicznych	„ K. Gierdziejewski.

- Do Komitetu Bibliotecznego „ S. Rodowicz.
- Do Wydziału Wydawnictw Techn. „ M. Odlanicki-Poczobut.
- Do „Przeglądu Technicznego“ „ S. Manduk i M. Odlanicki.
- Do Sądu Koleżeńskiego „ E. Potempski.
- Do Komitetu Kwalifikacyjnego „ R. Baranowicz.
- Do Drukarni Technicznej „ K. Czempiński.
- Do Zw. Polsk. Zrzesz. Techn. „ S. Rodowicz, J. Różański i I. Myszczynski.

Zarząd odbył w ciągu roku sprawozdawczego 19 posiedzeń, na których obecność członków Zarządu wahała się od 6 do 14, średnio około 11. Zarząd uchwałą swoją z dnia 31. III. zaprosił kolegów zastępców do uczęszczania na zebrania Zarządu i do pracy w różnych wewnętrznych organizacjach.

Stosunek do Władz Rządowych.

W sprawach państwowych Zarząd brał udział w posiedzeniach w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przy opracowywaniu reformy szkolnictwa średniego zawodowego.

Stosunek do społeczeństwa i innych organizacji.

Zarząd S-nia, zachowując kontakt zarówno z pokrewnymi organizacjami, jakoteż współdziałając z nimi, jak i z całym społeczeństwem, brał udział w licznych przejawach życia społecznego kraju, z których wymienić należy:

- 1) udział w Komitecie Uczczenia Pamięci Pierwszego Prezydenta Polski G. Narutowicza,
- 2) udział w akademji na cześć H. Sienkiewicza,
- 3) udział w tworzeniu Muzeum Przemysłu Polskiego,
- 4) udział w XXV jubileuszu istnienia Związku Rzemieślników Chrześcijań,
- 5) delegowanie przedstawiciela na Zjazd Naftowy we Lwowie,
- 6) delegowanie przedstawiciela do Rady Nadzorczej Towarzystwa Pomocy Polakom Studentom Politechniki w Gdańsku.

Stosunek z zagranicą.

Podtrzymując w dalszym ciągu stosunki ze światem technicznym zagranicznym, Zarząd wysyłał delegatów i brał udział:

- 1) w Kongresie Sanitarnym i Wystawie w Medjolanie,
 - 2) w Kongresie Inżynierów Cywilnych w Paryżu,
 - 3) w Zjeździe F. I. S' a w Paryżu,
 - 4) w Kongresie Biblijograficznym w Holandji,
 - 5) w Międzynarodowym Zjeździe Odlewników,
 - 6) w organizacji Światowego Związku Inżynierów,
- oraz przyjmował Delegację Czechosłowacką i profesora Guillet, podczas ich pobytu w stolicy Polski.

Sprawy techniczne.

Zachowując kontakt z życiem gospodarczym kraju, Zarząd S-nia brał udział w licznych posiedzeniach i konferencjach technicznych oraz gospodarczych, z których wymienić należy:

- 1) udział w Zebraniu Walnem Studium Technologicznego przy Politechnice,

- 2) udział w Zjeździe Wykładowców Budownictwa Betonowego,
- 3) udział w Zjeździe Sekcji Popierania Wytwórczości Krajowej,
- 4) udział w Zjazdach Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych,
- 5) udział w Zjeździe Żelbetników.

Sprawy wewnętrzne.

Zeszłoroczne starania Zarządu sprzedaży gmachu szkolnego szkoły im. Staszica Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zostały uwieńczone pomyślnym rezultatem i w dniu 15 kwietnia transakcja została uskuteczniiona. Z osiągniętej sumy Zarząd spłacił pożyczki, ciążące na powyższym gmachu oraz pożyczki koleżeńskie, udzielone w swoim czasie przez kolegów na budowę gmachu. Aby ten chwalebny czyn członków S-nia utworzenia szkoły polskiej w czasie ciężkiej niewoli politycznej i wybudowania dla tejże szkoły gmachu, podług wyrazu najnowszych ówczesnych postępów wiedzy technicznej, nie zaginął dla pamięci następnych pokoleń, Zarząd wyłonił komisję dla opracowania historii powstania tej szkoły oraz uczczenia pamięci tych wszystkich, którzy pracą i pomocą finansową przyczynili się do wspomnianego dzieła.

Sprawozdanie finansowe.

Jak wynika z zestawienia budżetu na rok 1931 z wpływami, Stowarzyszenie osiągnęło zaledwie zł. 241.029 gr. 51, zamiast zł. 267.690, czyli przeszło o zł. 26.000 mniej. Stało się to głównie z powodu niedoboru w 3-ch pozycjach budżetowych, a mianowicie: 1) wynajęcia sal — brak blisko 4,000 zł., 2) składki członków — brak prawie 19 000 zł. i 3) z różnych źródeł — około 4.000 zł.. Wszystkie te trzy pozycje są nierozłącznie uzależnione od stanu ogólnej zamożności członków, w związku zaś z obecnie przeżywanym kryzysem gospodarczym ilość zabaw zmniejszyła się, członkowie wpłacają mniej intensywnie składki i mniej poświęcają czasu życiu klubowemu, — to ostatnie stało się przyczyną niedoboru w pozycji „z różnych źródeł.“ Natomiast sprzedaż nieruchomości przy ul. Polnej 60 nie wpłynęła wcale na równowagę budżetową w roku 1931, gdyż niedobór powstały w tej pozycji został całkowicie wyrównany przez zwrot Kasie S-nia, spłaconych w latach ubiegłych pożyczek w wysokości przeszło 18.000 zł. i przez %% bankowe od pozostałego ze sprzedaży kapitału netto: a nawet po stronie wydatków sprzedaż tej nieruchomości pozwoliła zaoszczędzić przeszło 10.000 zł. na ratach, podatkach i procentach od długów, związanych z posiadaniem sprzedanej nieruchomości.

Obserwując stale tendencję zniżkową wpływów, Zarząd S-nia przeprowadził daleko idące oszczędności w wydatkach, co pozwoliło nie tylko nie przekroczyć ogólnej sumy dochodów, zmniejszonych znacznie, lecz osiągnąć nadwyżkę zł. 11. 225 gr. 91. Przekroczeniu sum preliminowanych po stronie wydatków uległy pozycje następujące: 1) podatki o zł. 1.851 gr. 96, 2) raty Tow. Kredytowego o zł. 191 gr. 83, 3) spłata długów o zł. 707 gr. 72 i 4) ogrzewanie o zł. 1.676 gr. 88; oszczędności zaś dokonane w pozostałych pozycjach wydatków pozwoliły pokryć te drobne przekroczenia budżetowe i osiągnąć wspomnianą nadwyżkę dochodów nad wydatkami.

Suma ta uległa pomieszananiu z pozostałościami z lat ubiegłych, figurujących w bilansie na I. I. 1931 r. w wysokości zł. 19.088 i łącz-

nie z niemi tworzy pozycję bilansową „pozostałość na r. 1932,“ uwi-
docznioną w bilansie na 1. I. 1932 w wysokości zł. 30.313 gr. 91.

Z ogólnej liczby 1.748 członków S-nia na dzień 31. XII. 1931 r.

a) opłaciło składki do dnia 1. I. 1932 r.	1.058
b) zalegało za 1 kwartał	86
c) zalegało za pół roku	149
d) zalegało za trzy kwartały	58
e) zalegało za rok i więcej.	306
f) dożywotnich było	28
g) przyjęto w grudniu	63
	1,748

I. RADA DELEGATÓW. W skład Rady Delegatów wchodziło 68 delegatów i ich zastępców. W roku sprawozdawczym R. D. odbyła 10 posiedzeń plenarnych (średnia frekwencja na posiedzeniu 21 delegatów).

W roku 1931 R. D. prócz spraw bieżących załatwiała następujące sprawy:

- 1) ułożenie listy kandydatów do Władz i Wydziałów S-nia na r. 1931,
- 2) opinia w sprawie sprzedaży M.W.R. i O.P. nieruchomości S-nia przy ul. Polnej nr. 60,
- 3) opinia w sprawie budowy przystani wioślarskiej S-nia,
- 4) opinia w sprawie stypendjum Koła b. wych. Instytutu Technologicznego Petersburskiego,
- 5) opinia w sprawie utworzenia przy Stow. Techników i zatwierdzenie projektów regulaminów: Koła Samochodowego, Koła p.n. „Stowarzyszenie Inżynierów Wychowawców Wydziału Mechanicznego Politechniki Warszawskiej“ i Koła Inżynierów Hydrotechników b. wych. Wydziału Wodnego Politechniki Warszawskiej.
- 6) opinia w sprawie nowego regulaminu Komitetu Kwalifikacyjnego,
- 7) uzgodnienie z przyjętym przez Walne Zebranie S-nia szematem regulaminów istniejących Kół: Koła Inżynierów Mierniczych, Koła b. wych. Uniwersytetu w Nancy, Koła b. wych. Instytutu Technologicznego w Charkowie.
- 8) opinia w sprawie likwidacji Wydziału Dróg Lądowych i Wodnych,
- 9) opracowanie odpowiedzi Stow. Techników na ankietę Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych w sprawie projektu Ministerstwa Robót Publicznych utworzenia Izby Inżynierskich,
- 10) opinia w sprawie projektu budżetu Stow. Techników na rok 1932.

Poza tem Rada Delegatów rozpatrywała sprawy: ożywienia działalności kół zawodowych w Stowarzyszeniu i w związku z tem utworzenie Polskiego Towarzystwa Technicznego, wypowiadając się za koniecznością przyspieszenia jego wprowadzenia; uchylene obowiązkowej dla członków S-nia prenumeraty czasopism technicznych, a wzajemian za to udzielanie przez S-nie czasopismom subsydjów, a w związku z uchylene obowiązkowej prenumeraty zmniejszenie składki członkowskiej; udział Stow. Techników przy opracowywaniu Polskiego Słownictwa Technicznego.

ZESTAWIENIE BUDŻETU Stowarzyszenia Techników z a r o k

D O C H O D Y	Preliminowano na rok 1931	Wpłynęło w roku 1931
I. Z nieruchomości przy ul. Czackiego 3/5		
a) Komorne za lokale	29.548.00	29.703 15
b) Wynajęcie sal	28.000.00	24.285.00
c) Szatnia	3.500.00	2 710.80
II. Z nieruchomości przy ul. Polnej 60		
Komorne za gimn. im. Staszica.	36.442.00	9.110.50
III. Od członków Stowarzyszenia		
a) składki członkowskie	85.000.00	66.166.01
b) wpisowe nowoprzyjętych	600.00	625.00
IV. Z różnych źródeł		
a) Składki członków nadzwyczajnych, z klubu, wejściowego, ogłoszeń i innych	79.500.00	75 366.01
b) Procenty od kapitału Koła Technologów Petersburskich	2.400.00	2.400 00
V. Członkowie wspierający	2.700.00	2.200.00
VI. Zwrot jednorazowy z funduszu Polna 60, spłac. pożyczek w latach ubiegłych		18 549.74
VII. Procenty od kapitału ze sprzedaży gmachu przy ul. Polnej 60.		9.913 30
Prezes Zarządu (—) Stanisław Rodowicz Członek Zarządu-Skarbnik: (—) Edward Potemski	267.690.00	241.029.51

Z DOCHODAMI I WYDATKAMI

Polskich w Warszawie

1931

WYDATKI	Preliminowano na rok 1931	Wydatkowano w roku 1931
I. A. Nieruchomość przy ul. Czackiego 35		
a) Podatki i ubezpieczenia . . .	19.000.00	20.851.96
b) Raty Tow. Kred. m. Warszawy . . .	9.500.00	9.691.83
c) Spłata długów, % i sądowe . . .	6.000.00	6.707.72
d) Woda i kanały . . .	3.700.00	1.453.19
e) Koszty ogrzewania . . .	8.000.00	9.676.88
f) Koszty oświetlenia . . .	11.000.00	8.223.08
g) Konserwacja gmachu . . .	5.000.00	2.402.98
h) Remont gmachu . . .	15.000.00	8.879.33
i) Pobory dozorczy . . .	2.200.00	1.972.00
j) Administracja nieruchom. . .	5.400.00	5.386.00
B. Nieruchomość przy ul. Polnej 60		
a) Raty Tow. Kred. m. Warszawy . . .	2.000.00	
b) Konserwacja i remont . . .	2.000.00	75.75
c) Podatki i ubezpieczenia . . .	1.000.00	
d) Procenty od długów hipot. . .	9.600.00	3.200.00
II. Zakup i konserwacja sprzętów . . .	7.500.00	7.127.81
III. Pobory personelu klubowego . . .	21.400.00	20.500.20
IV. Na potrzeby Stowarzyszenia		
a) Ogólne:		
1. Utrzym. obsługi i lokalu S-nia . . .	5.900.00	5.346.80
2. Pobory personelu administr. . .	31.400.00	31.365.00
3. Kancelaryjne wydatki . . .	3.600.00	3.365.50
4. Telefony w gmachu S-nia . . .	2.400.00	2.128.62
b) Związane z dział. techn. społ. . .		
1. Biblioteka i bibliografia . . .	30.000.00	30.000.00
2. Na Zw. Polsk. Zrzesz. Techn. . .	7.200.00	7.200.00
3. Dla Kół i Wydziałów . . .	6.000.00	4.913.70
4. Wydawnictwa techniczne . . .	36.000.00	29.351.60
5. Reprezentacja S-nia . . .	5.000.00	2.816.65
6. Stypendjum studenta Polit. . .	2.400.00	1.200.00
7. Ofiary na cele techn. społ. . .	2.000.00	1.301.30
c) Nieprzewidziane . . .	2.390.00	65.70
V. Na wzmózoną działal. nauk.-techn. . .	2.700.00	1.200.00
VI. Stypendjum im. Koła Technol. Petersb. . .	2.400.00	2.400.00
Niewydatkowane na wzmózoną działalność naukowo-techniczną . . .		1.000.00
Nadwyżka dochodów nad wydatk. *)		11.225.91
*.) Nadwyżka ta dochodów nad wydatkami z roku 1931 w sumie zł. 11.225.91 łącznie z nadwyżkami z lat ubiegłych zł. 19.088, tworzy pozycję bilansową p. t. „Pozostałość na rok 1932 w sumie zł. 30 313.91.“		
	267.690,00	241.029.51

B I L A N S
Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie
 31 grudnia 1931 r.

Aktywa		Pasywa	
R-k Kasy	4.325.51	R-k Funduszków wł.	1.154.505.20
„ Banków	30.203.37	„ „ obcych	337.154.96
„ Papierów proc.	325 925.15	„ Funduszu Zapom.	29.273.39
„ Dłużników	24.645.00	„ Wierzycieli	154.220.49
„ Biblioteki	1.00	„ Sum przechodn.	23.046.90
„ Ruchomości	1.00	„ Członkowie wsp.	3.700.00
„ Nieruchomość	1.331.490.82	„ Zysków i strat	30.313.91
„ Dłużników Fund. Zapomogowego	15.623.00		
zł.	<u>1.732.214.85</u>	zł.	<u>1.732.214.85</u>

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT
 za rok 1931

Wydatki bieżące	209.128.93	Składki	66.166.01
Wydawnictwa	29.351.60	Dochody różne	183.540.43
Pozostałość na rok 1932 *)	30.313.91	Pozostałość z roku 1930	19.088.00
zł.	<u>268.794.44</u>	zł.	<u>268.794.44</u>

*) Efektywna nadwyżka dochodów nad wydatkami za rok 1931 wynosi zł. 30.313.91 mniej zł. 19.088.00 = zł. 11.225.91.

W skład Prezydjum Rady Delegatów wchodził: przewodniczący — kol. Henryk Poths, zastępcy przewodniczącego — kol. Ryszard Kaszuba i kol. Bronisław Mosdorf, sekretarze — kol. Władysław Gliński i kol. Wiesław Gąsowski.

II. RADA NAUKOWO - TECHNICZNA powstała w styczniu r. 1926. R.N.T. odbyła w ciągu roku 6 posiedzeń prezydjum, na których opinowała sprawy przesłane jej przez Zarząd S-nia. Poza tem R.N.T. zajmowała się sprawą Ustawy o Funduszu Drogowym oraz o zmianie organizacji szkolnictwa zawodowego.

Przewodniczącym R.N.T. był kol. Roman Podoski, sekretarzem — kol. Stanisław Rodowicz, członkami prezydjum — kol. Henryk Korwin-Krukowski, kol. Kazimierz Gierdziejewski, kol. Witold Moroński.

III. KOMITET KWALIFIKACYJNY egzystuje od założenia S-nia t.j. od r. 1898; składa się 18 członków, wybieranych przez Walne Zebranie. Komitet ma na celu rozpatrywanie zgłoszeń kandydatów na członków S-nia.

W roku sprawozdawczym Komitet odbył 6 posiedzeń, na których, a) zakwalifikowano do przyjęcia 91 kandydatów, b) przyjęto członków nadzwyczajnych — 3, c) zasiągnięto dodatkowych informacji o 8 kandydatach, d) unieważniono 5 zgłoszeń.

Skład Komitetu był następujący; przewodniczący — kol. Henryk Korwin-Krukowski, sekretarz — kol. Józef Buczkowski, delegat do R. D. kol. Celestyn Steckiewicz, członkowie — kol. kol. Roman Baranowicz, Aleksander Drebert, Stanisław Dziekoński, Wiesław Gąsowski, Anto, ni Hoppen, Józef Karłowicki, Stanisław Mirowski, Waclaw Nowak, Stefan Ochotnicki, Feliks Oppman, Stefan Plewiński, Michał Ślósarski-Jan Świętochowski, Karol Taylor i Walerjan Wiśniewski.

IV. KOMISJA REWIZYJNA. Skład Komisji Rewizyjnej w roku 1931 był następujący: kol. kol.: Leon Buszkowski, Janisław Haciewicz, Ludwik Knauff (przewodniczący), Mieczysław Koneczny i Gustaw Łącki.

V. SĄD KOLEŻEŃSKI powstał w r. 1921, składa się z 22 członków wybieranych przez Walne Zebranie. W roku sprawozdawczym rozpatrzono dwie sprawy.

Skład Sądu Koleżeńskiego był następujący kol. kol.: Franciszek Bąkowski (sekretarz główny), Waclaw Brygiewicz, Józef Buczkowski, Józef Budkiewicz, Leon Buszkowski, Waclaw Gaładyk, Waclaw Günther, Lucjan Jętkiewicz, Jan Knechowicz, Włodzimierz Kolanowski, Zygmunt Kreczyński, Stefan Lechowski, Stanisław Olski, Waclaw Paszkowski, Ignacy Piotrowski, Edward Potemski, Henryk Poths, Mieczysław Pożaryski, Władysław Przestępski, Czesław Skotnicki, Karol Taylor i Stefan Twardowski.

VI. KOMITET BIBLIJOTECZNY powstał w roku założenia S-nia t. j. w 1898 r. i ma na celu zarządzanie Biblioteką, czytelnią czasopism i dzienników oraz wypożyczanie, zakup i katalogowanie książek i czasopism. Przy Komitecie istnieją dwie sekcje: Biblioteczna i Bibliograficzna, ta ostatnia ma na celu opracowywanie polskiej bibliografii technicznej i artykułów z czasopism, drukowanej w „Wiadomościach Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych“ oraz gromadzenie bibliografii technicznej Wszechświatowej. Od roku 1931 Sekcja Bibliograficzna repre-

zentruje polską sekcję narodowościową w Związku Międzynarodowym Sekcji Narodowościowych przy Instytucie Bibliografii w Brukseli. Komitet składał się z 9-ciu członków i 3-ch zastępców, 1 delegata Zarządu S-nia i 10 członków kooptowanych. Komitet odbył 3 posiedzenia. Najważniejszymi sprawami poruszanymi na posiedzeniach były: 1) wzięcie udziału przez delegatów Komitetu kol. kol. Rodowicza i Glińskiego w Międzynarodowym Kongresie Bibliografii w Hadze 25-29 sierpnia 1931 r., 2) omawianie dalszych prac nad wydaniem drukiem katalogu biblioteki, 3) sprawa reprezentacji w Międzynarodowym Instytucie Bibliografii w Brukseli Polskiej Sekcji Bibliograficznej przez Sekcję Bibliograficzną Komitetu, 4) rozpatrzenie referatu, zgłoszonego na X-Konferencję Bibliograficzną w Hadze, opracowanego przez Sekcję Bibliograficzną i wydane go w językach: francuskim, angielskim i niemieckim, 5) rozpatrywanie wewnętrznych organizacyjnych spraw, dotyczących Biblioteki i Bibliografii Technicznej.

Z objawów godnych zaznaczenia w roku sprawozdawczym należy wymienić wzmoczoną działalność Sekcji Bibliograficznej, a mianowicie: Sekcja w dalszym ciągu kontynuowała pracę rozpoczętą od kilku lat nad zbieraniem i opracowywaniem bibliografii artykułów, ukazujących się w polskich czasopismach technicznych. Bibliografię, sklasyfikowaną w systemie dziesiętnym, ogłaszały drukiem „Wiadomości Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych“.

Sekcja Bibliograficzna delegowała kol. kol. Rodowicza i Glińskiego na Międzynarodową Konferencję Bibliograficzną, która odbyła się we wrześniu u. r. w Hadze. Przedstawiciele Sekcji wygłosili na Konferencji referat, przedstawiający zastosowanie klasyfikacji dziesiętnej w polskiej technice. Po zlikwidowaniu się Sekcji Bibliografii Dziesiętnej przy Związku Bibliotekarzy, Sekcja Bibliograficzna Stow. Techników stała się jedyną organizacją polską, pracującą nad rozpowszechnieniem i ulepszeniem klasyfikacji dziesiętnej w kraju. Występując więc na forum międzynarodowym, jako Polska Sekcja Narodowa Międzynarodowego Instytutu Bibliografii, Sekcja Bibliograficzna Stow. Techników współpracowała z Międzynarodowym Instytutem nad opracowaniem skrótu podręcznika klasyfikacji dziesiętnej, nad prowadzeniem ulepszeń dziesiętnego systemu, a między innymi nad zmianą geograficznego dziesiętnego symbolu Polski, który w oznaczeniu poprzednim nie odpowiadał pojęciu Polski, jako niepodległego państwa; przesłała do „Repertorium Technicum“, międzynarodowego bibliograficznego wydawnictwa wydawanego w Hadze, bibliografię książek i artykułów technicznych, które ukazały się w druku w języku polskim w pierwszej połowie 1931 r. Część materiałów, dotyczących wydawnictw z dziedziny elektrotechniki, Sekcja otrzymała od Stow. Elektryków Polskich w Warszawie. Poza tem Sekcja Bibliograficzna zajmowała się zorganizowaniem polskiej delegacji na przyszły Kongres Bibliograficzny, mający odbyć się w sierpniu b. r. we Frankfurcie n/Menem. Dotychczas na ten Kongres zgłosili swe referaty inż. Rudolf Bojko z Pszczyny oraz inż. Stanisław Rodowicz z Warszawy. Poza tem Sekcja Bibliograficzna na zapytania poszczególnych Sekcyj innych narodowości udzielała informacji, jakie prace z poszczególnych dziedzin techniki ukazały się w druku w języku polskim.

W skład Sekcji Bibliograficznej wchodził kol. kol. Leon Ciechowski, Władysław Gliński, Jan Waclaw Holewiński, Belesław Jabłoński, Piotr Jaruszewski, Stanisław Kunicki, Julian Lehrbach, Maciej Mączyński.

ski, Witold Pac-Pomaracki, Stanisław Rodowicz, Jan Siwiński, Stanisław Skawiński, ś. p. Antoni Sroka, Lech Suchowiak Stanisław Szulc, Ferdynand Włoczewski, Piotr Celestyn Wroński, Michał Zembrzusi, Leszek Zienkowski.

Sekcja Biblioteczna wydała drukiem działy od 0 do 3 działowego katalogu Biblioteki oraz był wydrukowany w „Wiadomościach Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych“ spis nowozakupionych i ofiarowanych książek. W celu utrzymania łączności z naukowymi i wydawniczymi instytucjami Komitet Biblioteczny należał do następujących organizacji: Instytut Międzynarodowy Bibliograficzny w Brukseli — jako Sekcja Narodowa, Instytut Międzynarodowy Bibliograficzny w Brukseli jako członek zwykły, Polskie Towarzystwo Przyrodników im. Kopernika, Kasa im. Mianowskiego — Instytut Popierania Nauki, Stowarzyszenie Polskich Członków Kongresów Drogowych.

W roku sprawozdawczym zakupiono dzieł 92 tomy, a mianowicie w języku polskim — 39 i w językach obcych — 64, otrzymano ofiarowanych książek i broszur w języku polskim — 56 tomów w językach obcych — 11. Abonowano dla czytelnia czasopism technicznych w języku polskim — 26, w językach obcych — 57, treści ogólnej i ekonomicznej — w języku polskim — 48, w językach obcych — 5. Otrzymywano bezpłatnie czasopism technicznych polskich — 11 w językach obcych — 16 i treści ogólnej i ekonomicznej w języku polskim — 9. Prócz tego czytelnia otrzymywała bardzo znaczną ilość reklamowych czasopism krajowych i zagranicznych od zakładów przemysłowych oraz Ambasady Amerykańskiej i różnych Ministerstw. Na dzień 31. XII. 1931 r. katalog biblioteki obejmował: książek 5.831 dzieł w 6.726 tomach, oraz czasopism kolejnych numerów inwentaryzowanych 3.947 w 3,079 oprawach w różnych językach, razem inwentarz biblioteki zawiera 9.805 tomów, Wartość biblioteki na dzień 31 grudnia 1931 r. wynosiła zł. 76.548 gr. 07.

W roku sprawozdawczym ilość tomów książek i czasopism wypożyczonych wynosiła 1.018 tomów, przyczem poczytność według pizałów była następująca: ekonomja przemysłowa, organizacja pracy i administracja — 64, nauki ścisłe — 97, budowa maszyn — 58, chłódnictwo — 6. elektrotechnika, telegrafja, telefonja, radjotechnika — 92, prace w warsztatach fabrycznych, części maszyn, dźwigi, maszyny pomocnicze do obróbki metali — 136, górnictwo — 24, inżynierja cywilna i budowa mostów — 30, kolejnictwo i drogi bite — 34, poza tem znacznieszą poczytnością cieszyły się działy takie jak np. przemysł chemiczny, technika budowlana i architektura oraz inżynierja, dzieła treści ogólnej.

W roku sprawozdawczym wydatkowano na: zakup książek i broszur w różnych językach zł. 3.769 gr. 78, prenumeratę czasopism w różnych językach treści technicznej, gospodarczej, ogólnej oraz gazet zł. 6.614 gr. 47, oprawę książek i roczników czasopism zł. 2.872 gr. 70, bibliografję techniczną zł. 6.620 gr. 43, wydawnictwo katalogu biblioteki zł. 847, pensje personelu i świadczenia socjalne zł. 8.530, wydatki handlowe (maszyna do pisania, kartoteki i różne drobne wydatki) zł. 3.209 gr. 02 razem zł. 32.463 gr. 40.

Członkami Komitetu Bibliotecznego byli kol. kol.: Stanisław Rodowicz — przewodniczący Komitetu, Michał Zembrzusi — przewodniczący Sekcji Bibliotecznej, Władysław Gliński — przewodniczący Sekcji Biblio-

rwficzej, Jan Siwiński — sekretarz, Władysław Łatkiewicz — kierownik finansowy, Leon Ciechomski, Julian Lehrbach, Witold Pac-Pomarnacki, Piotr Celestyn Wróński, zastępcy kol. kol: Paweł Branny, Władysław Waloński i Ferdynand Włoczewski.

VII. WYDZIAŁ POSIEDZEŃ TECHNICZYCH istnieje od czasu powstania S-nia i ma na celu organizowanie odczytów piątkowych dla członków S-nia i wprowadzonych gości.

Wydział zorganizował w roku sprawozdawczym 31 odczytów, które były wygłoszone na piątkowych zebraniach S-nia w następującym porządku.

Nr.	Data	Prelegent	Treść odczytu
1.	9. I.	p. S. Jarosz	„Przez przerje i góry Ameryki Północnej” — z przezroczami.
2.	16. I.	p. O. Langer	„Zastosowanie nowoczesnej reklamy w przemyśle budowlanym”.
3.	23. I.	prof. M. Korczewski	„Rośliny, a energia słoneczna”.
4.	30. I.	prof. M. Huber	„Sprawozdanie z III Kongresu Międzynarodowego mechaniki technicznej w Stockholmie w sierpniu 1930 r.” — z przezroczami.
5.	6. II.	Inż. W. Jarra	„Meksyk i jego znaczenie gospodarcze dla Polski” — z przezroczami.
6.	13. II.	Inż. S. Zuchmantowicz	„Budowa kabla telefonicznego Warszawa-Łódź-Cieszyn” (odczyt był odwołany z powodu choroby prelegenta).
7.	20. II.	Inż. A. Gołębiowski	„Produkcja i wywóz w Polsce”.
8.	27. II.	p. A. Mieszczanowski	„Rola naszych Ziemi Zachodnich w życiu gospodarczem Polski”.
9.	6. III.	Inż. M. Okęcki	„Gospodarka drogowa z punktu widzenia ostatniego Międzynarodowego Kongresu w Waszyngtonie” — z pokazem filmu.
10.	20. III.	Inż. J. Wojciechowski	„Nowoczesne sposoby szkolenia zawodowego i udoskonalenia narzędzi i metod pracy”.
11.	17. IV.	dyr. B. Absolon inż. P. Tułacz inż. Z. Dobrowolski	„Momenty zapięcia belek spawanych”. „Rentowność budynków szkieletowych spawanych”. „Nowy sposób centralnego ogrzewania”. Po odczytach wyświetlany był film. „Zastosowanie spawania w budownictwie”.
12.	24. IV.	Inż. A. Ringman	„Cele i środki niemieckiej polityki zaborczej”.
13.	1. V.	inż. E. Potemski	„Zadania i cele organizacji gospodarki elektrycznej w dziedzinie oświetlenia” z przezroczami.
14.	8. V.	p. A. Kucharzewski	„Technika kierownictwa w fabrykach pracujących na zamówienia”.
15.	15. V.	inż. E. Potemski	„Gospodarka m. st. Warszawy na tle budżetu”.
16.	22. V.	p. E. Peplowska	„Separatyzm wśród mniejszości narodowych i w kolonjach jako metoda propagandy wywrotowej”.
17.	29. V.	inż. Z. Giliewicz	„Budowa ostatnich drapaczyw amerykańskich”.
18.	5. VI.	p. W. Rasiński sen. S. Kozicki	„Zjednoczenie celne Niemiec i Austrii pod względem gospodarczym”. „Zjednoczenie celne Niemiec i Austrii pod względem politycznym”.
19.	12. VI.	p. E. Peplowska	„Ofenzywa gospodarcza Sowietów”.

Polska Bibliografia Techniczna.

- P** 1932 621.791+625.143
B Spaw. i cięcie met. Nr. 2
T JAHNS ARTUR inż. Łaziska Górne.
 Próby nadnaprawieniem zużytych końców szyn kolejowych. 1250 sł. + 3 rys. + 2 tabl.
- P** 1932 621.791:629.13
B Spaw. i cięcie met. Nr. 2
T Aluminiowa spawana gondola Picard'a. 150 sł. + 1 rys.
- P** 1932 621.791
B Spaw. i cięcie met. Nr. 2
T SZNERRA. dr. i DOBROWOLSKIZ. inż. Spawanie. c. d. 150 sł. + 6 rys.
- P** 1932 621.791.5
B Spaw. i cięcie met. Nr. 3
T MANDEL J. inż. Łaziska Górne. Skrobak rozgarniacza spawany acetylenem. 350 sł. + 2 rys. 1 tabl.
- P** 1932 621.791
B Spaw. i cięcie met. Nr. 3
T SZNERRA. dr. i DOBROWOLSKIZ. inż. Spawanie c. d. 1350 sł. + 8 rys.
- P** 1932 621.791:621.643
B Spaw. i cięcie met. Nr. 3
T Rurociągi żelazne spawane o powłoce żelazo-betonowej. 1500 sł. + 10 rys.
- P** 1931 92 (Dąbrowski Ignacy)
B Przgl. Org. Nr. 6
T S. p. KAZIMIERZ DĄBROWSKI 720 sł.
- P** 1931 651.4
B Przgl. Org. Nr. 6
T TARWID S. Inż. Ewidencja prac referatów przy pomocy kartoteki. 1120 sł. + 2 rys.
- P** 1931 351.78
B Przgl. Org. Nr. 6
T ŻÓLTASZEK JÓZEF Gł. Kom pol. Państw. Woj. Śląsk. Naukowa organizacja bezpieczeństwa. 4320 sł. + 5 rys.
- P** 1931 65.012:677
B Przgl. Org. Nr. 6
T SŁOMIŃSKI KONSTANTY. Wykresy Gantt'a w zastosowaniu do kontroli produkcji tkalni 680 sł.
- P** 1931 658.3+331.004
B Przgl. Org. Nr. 6
T POOLE F. P. Wiele wart jest kierownik? Przegląd istniejących zachęt do wydajności. (Przekład z „Factory and Industrial Management” T. 80, Nr. 5, listopad 1930) 1330 sł.
- P** 1931 657.47
B Przgl. Org. Nr. 5-6
T ADAMIECKI KAZIMIERZ inż. Technika obliczania kosztów własnych poleceń. 2340 sł. + 6 rys.
- P** 1931 651.5
B Przgl. Org. Nr. 6
T BARLIŃSKI KAZIMIERZ mgr. ekon. Przykład rozplanowania registry w biurze o różnorodnym zakresie pracy. 770 sł.
- P** 1929 664.12+338.4
B Gaz. Cukr. Nr. 1
T ZAGLENICZNY JAN. Przemysł cukrowniczy w ubiegłym dziesięcioleciu. 900 sł. + 3 tabl.
- P** 1929 658.1:664.12
B Gaz. Cukr. Nr. 1
T PRZYREMBEL ZYGMUNT. Krótki zarys rozwoju organizacji w polskim przemyśle cukrowniczym. 1600 sł.
- P** 1929 664.12+338.4 | 062
B Gaz. Cukr. Nr. 1
T GRZYBOWSKI ST. Kilka uwag o Instytucie Przemysłu Cukrowniczego w Polsce i jego zadaniach. 560 sł.
- P** 1929 658.5:664.12
B Gaz. Cukr. Nr. 1
T Śliwiński Stanisław. Kontrola ciągłości pracy w cukrowniach. 670 sł.
- P** 1929 664.12+664.1.03
B Gaz. Cukr. Nr. 1 i 3
T SMOLEŃSKI K. prof.. O normach sprawności pieców wapiennych i pomp gazowych. 1560 sł.
- P** 1929 664.12
B Gaz. Cukr. Nr. 1
T DĄBROWSKI IGNACY. Suszenie wysłodków przy pomocy spalin kotłowych. 1280 sł.

W Nr. 2 Kroniki Technicznej został zamieszczony artykuł p. inż. St. Rodowicza na temat

„Jaką najniższą temperaturę trzeba przyjąć przy obliczaniu strat ciepła budynków“

W artykule tym studjum nad temperaturami ujęto dla 8 miejscowości Polski (Gdynia, Wilno, Poznań, Warszawa, Pińsk, Kraków, Zakopane, Lwów) na wykresach podając temperatury, które należy stosować w naszym budownictwie, chcąc uniknąć nadmiernych wydatków przy budowie i projektowaniu instalacji.

Wobec dużego znaczenia artykułu powyższego w dziedzinie budownictwa spotka się niewątpliwie z odpowiednim zainteresowaniem szerokich kół technicznych.

WIADOMOŚCI ZWIĄZKU POLSKICH ZRZESZEŃ TECHNICZNYCH

Rok VIII.

Warszawa, 3 maja 1932 r.

Nr. 9

338.6(06)+6.200.7+600.7

SPRAWOZDANIE Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych za rok 1931.

Rok istnienia VII.

A. Skład Związku.

Na 1. I. 32 Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych obejmuje 29 Stowarzyszeń, skupiających 7.100 członków.

W roku sprawozdawczym przyjęto do Związku:

1. Koło Architektów w Warszawie i
2. Związek Inżynierów Chemików Rzeczypospolitej Polskiej.

B. Skład Zarządu P. Z. T. na rok 1931/32.

Prezes: inż. Stanisław Rybicki.

V-prezes: inż. Antoni Kamiński.

V prezes: inż. Stanisław Rodowicz.

Sekretarz Generalny: inż. Józef Rożański.

Skarbnik: inż. Ignacy Myszczyński.

Członkowie Zarządu: dr. inż. Bohdan Deryng, inż. Wiktor Maćkowiak, inż. Leonard Nitsch, inż. prof. Roman Podoski.

i jako zastępcy: inż. Stanisław Trawczyński, inż. Ignacy Olszewski, inż. Wiesław Gąssowski.

Komisję Rewizyjną stanowili: inż. Eugenjusz Górkiewicz, inż. Karol Iwanicki, inż. Czesław Klarner oraz jako zastępca inż. Kazimierz Straszewski.

C. Zjazd Delegatów.

W dn. 20. VI. 31 odbył się w Warszawie XIII. Zjazd Delegatów Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych.

Ogółem reprezentowane były 22 Stowarzyszenia przez 30 Delegatów.

Na Zeździe rozpatrywane były m. in. następujące sprawy F. I. S.:

a) Światowy Związek Inżynierów:

Odnosnie projektu utworzenia Światowego Związku Inżynierów Zjazd postanowił odłożyć wydanie swej ostatecznej opinii do czasu ściślejszego sprecyzowania celów i zadań Światowego Związku oraz praw i obowiązków poszczególnych Związków Narodowych, mających doń należeć.

b) „Ognisko literatury technicznej“

V. Kongres F. I. S. uznał za konieczne powołanie do życia ognisk literatury technicznej przy Związkach Narodowych mających za zadanie opracowanie i podawanie do druku w swoim organie, wiadomości o ważniejszych przejawach życia i techniki Narodów Słowiańskich. Zjazd, nie widząc możliwości rozwiązania tego problemu w płaszczyźnie najważniejszej – finansowej, nie mógł powziąć decyzji w tej sprawie i powierzył Zarządowi przedstawienie ewentualnych odnośnych wniosków i planu finansowego na następnym Zjeździe Delegatów.

c) Zatwierdzony został opracowany uprzednio i przyjęty przez Zarząd projekt ankiety w sprawie społecznego stanowiska inżynierów w krajach słowiańskich. Projekt ten był przedstawiony na VI Kongres F. I. S.

Nadto rozpatrywane były na Zjeździe sprawy Słownika Technicznego, budowy domów wypoczynkowych dla członków Zrzeszonych Towarzystw, ochrony tytułu inżyniera i technika i inne.

Sprawę przyjęcia nazwy „Wielkiego Zagłębia Polskiego“ Zjazd powierzył do zbadania i zreferowania Stowarzyszeniu Polskich Inżynierów Górniczych i Hutniczych.

D. Udział w F. I. S-ie.

W dn. 25 i 26 IX. 31 odbył się w Paryżu VI Kongres F. I. S. Związek P. Z. T. reprezentowany był na tym Kongresie przez P. P. inż. St. Rodowicza i inż. J. Różańskiego.

Ze strony polskiej wygłoszone były 2 referaty: „Zadanie inżynierów w krajach słowiańskich na tle światowego kryzysu gospodarczego“ — przez p. Rodowicza, p. Różański zaś przedstawił dotychczasowe wyniki w dziedzinie opracowania słownictwa technicznego. Referaty te były przedmiotem żywego zainteresowania na Kongresie.

Pozatem ze strony czeskiej przedstawiono sprawozdanie o „Normalizacji w szeregach F. I. S.“, referat zaś bułgarski obejmował kwestje związane z literaturą techniczną. Odnośnie normalizacji zgłoszone były uwagi polskiej Delegacji, opracowane w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym. Referaty kongresowe drukowane były w „Wiadomościach“, zaś sprawozdanie z Kongresu przedstawione było na specjalnej audjencji Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej prof. Mościckiemu.

Poza sprawozdaniami i referatami poruszono na Kongresie cały szereg innych spraw jak utworzenie Światowego Związku Inżynierów i inne oraz przyjęto Regulamin F. I. S. z poprawkami zgłoszonymi przez nasz Związek. VI Kongres uchwalił przeprowadzić opracowaną przez Z. P. Z. T. ankietę w sprawie społecznego stanowiska inżynierów w krajach słowiańskich.

Z kolei na okres przyszły przewodnictwo F. I. S. objął Związek Inżynierów Rosjan na emigracji z siedzibą w Paryżu.

E. Działalność Zarządu Związku.

1) Sekretariat Generalny w roku 1931 przyjął 279 pism, wysłał zaś 571, w tem 9 okólników (po 45 egz.) do Stowarzyszeń Zrzeszonych.

2) W ubiegłym roku odbyło się 8 posiedzeń Zarządu i Prezydium Związku. Tematem obrad obok szeregu spraw bieżących, były sprawy związane z pracami Związku i F.I.S. (VI Kongres w Paryżu).

3. W dziedzinie przygotowania wydawnictwa Słownika Technicznego wydano na wstępie apel w Okólniku Związku do wszystkich Stowarzyszeń celem uzyskania z ich strony współpracy i po przeprowadzeniu uzupełniającej korespondencji otrzymaliśmy szereg zgłoszeń z ramienia Stowarzyszeń.

Jednocześnie opracowano, na podstawie porozumienia i danych z Akademii Nauk Technicznych, schematy rozbitcia poszczególnych działów Słownika na poddziały, ustępy i punkty. Wykresy te są przesyłane zainteresowanym w pracy w danej dziedzinie Stowarzyszeniom.

Wobec braku odpowiednich funduszy na szybką akcję wydawniczą zmuszeni jesteśmy prowadzić pracę możliwie we własnym zakresie.

Komunikaty o słownictwie oraz instrukcje podawane były w „Wiadomościach“.

Odnośnie utworzenia „ogniska słowiańskiej literatury technicznej“ przy Z. P. Z. T. — Zarząd nie widział się w możliwości przedstawienia projektu w tej sprawie wobec braku źródeł finansowych, będących podstawą tego zamierzenia. (Należy zaznaczyć iż z podobnych względów inne Związki Narodowe również nie mogły przejawiać w tej dziedzinie swych poczynań większej żywotności)

4. Obrona Polskiego rynku pracy

W związku z tak aktualnym dziś zagadnieniem kryzy u i bezrobocia Zarząd Z. P. Z. T. czuł się w obowiązku położyć duży nacisk na konieczność znalezienia wyjścia z ciężkiego położenia gospodarczego Polski. Pragnąc jednocześnie, aby Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych przyczynił się w pewnej mierze do rozwiązania tego problemu — postanowiono poświęcić drugi dzień Zjazdu Delegatów Z. P. Z. T. zagadnieniom kryzysu, starając się o możliwie wszechstronne ujęcie i naświetlenie tematu z jednoczesnym przyjęciem odnośnych tez.

5. Reforma szkolnictwa technicznego.

Drugim aktualnym dziś zagadnieniem jest kwestja zmiany strukturalnej w ustroju szkolnictwa technicznego, jak również i w całym sposobie kształcenia sił technicznych, wychodzących ze średnich szkół technicznych.

Wyłania się potrzeba zwołania specjalnego Kongresu, który zająłby się omawianiem i przyjęciem opracowanego uprzednio projektu.

Zarząd uznał za konieczne zebranie odpowiednich opinii zainteresowanych specjalnie Stowarzyszeń i opracowanie na podstawie tych materiałów gotowego już projektu. Przedewszystkiem interesują się tem środowiska Śląskie i Warszawskie, które zaczęły na swych terenach rozpatrywać tę sprawę. Prace w tym kierunku posuwają się dziś naprzód i znajdują niewątpliwie wyraz opinii Stowarzyszeń na najbliższym Zjeździe Delegatów.

Dodać należy, że Zarząd zebrał materiały statystyczne i cały szereg poglądów i uwag ze strony sfer naukowych, technicznych i przemysłowo-handlowych w kwestji wyższego szkolnictwa technicznego.

6. Ochrona tytułu inżyniera i technika.

Wnioski w tej sprawie, zgłoszone przez Kujawskie Stowarzyszenie Techników na XIII Zjazd odesłane były uchwałą tegoż Zjazdu do Stowarzyszeń celem bliższego rozpatrzenia i zaopiniowania przez poszczególne Stowarzyszenia. W wykonaniu uchwały Zjazdu Zarząd zajął się zebraniem i opracowaniem nadesłanych opinii, które będą przedstawione na XIV Zjeździe.

7. Budowa domów wypoczynkowych dla członków Stowarzyszeń Zrzeszonych.

Z polecenia poprzedniego Zjazdu Zarząd zainteresował tem zagadnieniem drogą Okólników wszystkie Stowarzyszenia, mając w zamiarze utworzenie specjalnej komisji, złożonej z przedstawicieli zainteresowanych kwestją budowy domów wypoczynkowych Stowarzyszeń.

Z powodu jednak ciężkiego okresu kryzysowego Stowarzyszenia, nie widząc możliwości podjęcia dziś akcji budowlanej nie wyrażały zainteresowania poruszoną sprawą.

8. Wnioski w sprawie nazw „Wielkiego Zagłębia Polskiego“, „Równiny Polskiej“ oraz „Polskiej doktryny geograficzno przyrodniczej“ przekazane zostały Stowarzyszeniu Polskich Inżynierów Górniczych i Hutniczych, które na prośbę Zjazdu Delegatów miało przedstawić opinię w porozumieniu z Państwowym Instytutem Geologicznym i Akademią Górniczą.

9. Fundusz Komitetu uczczenia ś. p. prof. Gabriela Narutowicza I Prezydenta R. P. Na prośbę wymienionego Komitetu Zarząd zajął się akcją zebrania funduszków pośród Stowarzyszeń Zrzeszonych.

F. Działalność Redakcji „Wiadomości Z. P. Z. T.“

W roku 1931 „Wiadomości“ wychodziły jako dwutygodnik, zamieszczając komunikaty zawiadomienia o zebraniach i zjazdach, nadsyłane sprawozdania i kroniki Stowarzyszeń zrzeszonych oraz referaty i streszczenia odczytów, wygłaszanych w ramach poszczególnych Zrzeszeń. Nadto dział ogłoszeń zamieszczał wykazy poszukujących pracy inż. jak również posadzaofiarowanych.

„Wiadomości“ jako organ Z. P. Z. T są łącznikiem pomiędzy wszystkimi Stowarzyszeniami i mają odzwierciedlać życie całego Związku. Kilka numerów „Wiadomości“ poświęconych było sprawom gospodarki wodnej w Polsce.

Zaznaczyć wypada i podkreślić iż, „Wiadomości“ wysyłane są wszystkim członkom Stowarzyszeń Zrzeszonych bez względu na załączenie tych w opłatach składek na rzecz Związku.

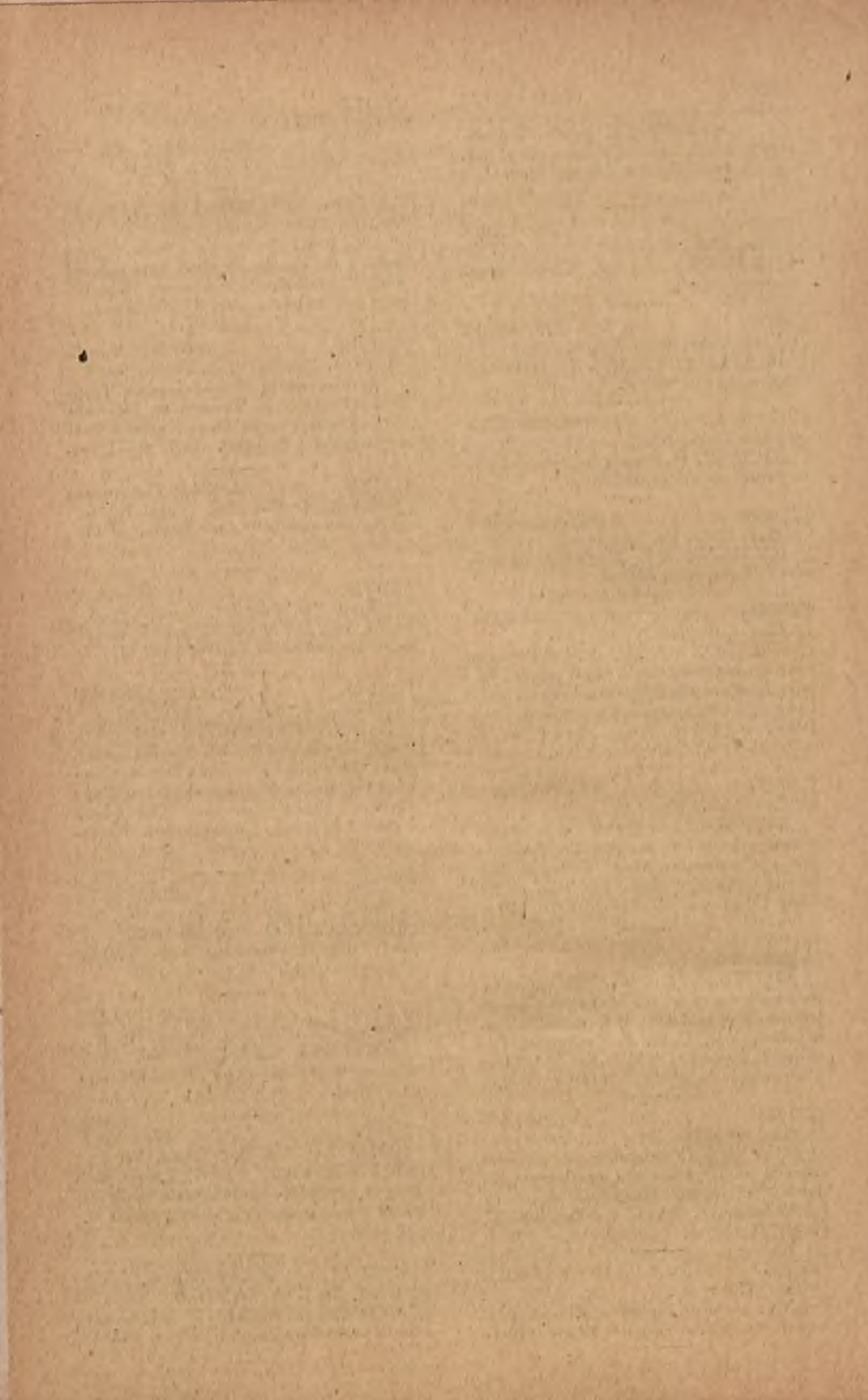
Koszt wszystkich wydanych w roku zeszytów wraz z przesyłką wynosi dla każdego członka stowarzyszenia tylko 2 zł., gdyż większe koszty pokrywają ogłoszenia i płatny druk w „Wiadomościach“.

Dodać jeszcze należy, iż czytelnicy otrzymują bezpłatnie dodatek do „Wiadomości“ — na żółtej karcie Polska Bibliografję Techniczną.

Dodatek „Kronika Techniczna“ rozsyłany był dla opłacających prenumeratę i prowadzony na osobny rachunek.

Ogółem w 1931 r. wydano 34 numery „Wiadomości“.

- [P] 1929 664.12+621.17
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 1
 [T] GRABOWSKI CZ. prof. Para od-
 lotowa z silników w cukrowniach dzi-
 siaj i przed laty trzydziestu 1260 sl.+
 3 rys.
- [P] 1929 338.8
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 1
 [T] IWASIEWICZ JAN. Kartele prze-
 mysłowe. 490 sl.
- [P] 1929 338 4:664 12
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 1
 [T] BOGATKO FELIKS. Z przeszłości
 cukrownictwa. 700 sl.
- [P] 1929 664.12+338.4
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 1
 [T] LICINSKI H. Przyczynek do charak-
 terystyki pośpiechów 240 sl.
- [P] 1929 664.12+338.4
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 1
 [T] ZNATOWICZ E. Wspomnienia sta-
 rego cukrownika. 810 sl.
- [P] 1929 664.12+338.4
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 2, i 14
 [T] WILLCOX O. W. dr. Możliwości
 rozwoju przemysłu cukrowniczego na Ja-
 wie. Studium obecnych warunków i moż-
 liwości, wskazujących się sytuacji Jawy
 (tłum. z „Facis about Sugar“ Nr. 38
 z 22-XI-28 r.) 2100 sl.+3 tabl.
- [P] 1929 632.9+633.63
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 2
 [T] KLOSE E. inż. Wykrywanie i ozna-
 czanie szkodników buraka (Fr. Rambou-
 sek z Czechosłow. Inst. Cukr. Z. Zuc-
 kirend Cechoslow Rep. 52 (1927-8) 305
 Listy Cukrovar. 46(1927-28)253). 610 sl.
- [P] 1929 664.12+664.1
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 2
 [T] WŁOSTOWSKA W. O nowej meto-
 dzie badania cukru surowego przy zyciu
 jednego jego roztworu (J. Wondrah z Cze-
 chosłow. Inst. Cukr. Z. Zuckerind. Ce-
 choslov. Rep. 52 (1927-8) 381-388, Listy
 Cukrownicze 46(1927-28)319) 230 sl.+
- [P] 1929 664.1.057
 [B] Gaz. cukr. Nr. 2
 [T] SZYFER J. O działaniu węgla zwie-
 rzęcego na inwestowane roztwory pro-
 duktów rafinerskich (M. I. Nachmanowicz
 i I F. Zelikman., Nauczynje Zapiski 5,81
 (1927-28) 180 sl.
- [P] 1929 338.4:664.12+382:664.12
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 3
 [T] Kilka słów o wszechświatowym po-
 łożeniu rynku cukrowego w 1928 r. 440sl
- [P] 1929 338.4:664.12
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 4
 [T] PRINSEN GURLIGS H. C. dr. Sy-
 tuacja cukru w 1928-9 r. 830 'sl.
- [P] 1929 633.63+632.5+631.54
 [B] Gaz. Cukr. Nr. 4
 [T] ZAŁĘSKI J. dr. inż. roln. Przy-
 czynek do spozrżenia i doświadczeń
 nad Chościkiem buraczanym (Cercos-
 pora — bellicola w r. 1298) 830 sl.
- [P] 1929 6(06)(438 Toruń)
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] Sprawozdanie Stowarzyszenia Tech-
 ników Polskich w Toruniu za pierwsze
 10-lecie odzyskania Niepodległości Rze-
 czypospolitej Polskiej. 1470 sl.+1 rys.
- [P] 1929 6(06)(438 Ostrowiec)
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] Sprawozdanie Koła Techn. w Os-
 trowcu. 440 sl.
- [P] 1929 662.6(438)
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] REGULĄ TADEUSZ inż. Przemysł
 gazu ziemnego w Polsce. 1340 sl.
- [P] 1929 622.3(438)+553(438)
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] CZARNOCKI STEFAN inż. gór-
 n. Bogac.wa kopalni Polski. (referat zgłosz.
 przez Górnośląski Związek Przemysłow-
 ców Górniczo-Hutniczych przez Radę
 Zjazdu Przemysłowców Górniczych
 i przez Krajowe Towarzystwo Nafto-
 we) 5670 sl.
- [P] 1929 621.18+672.3
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] TOŁŁOCZKO BOLESŁAW inż.
 prof. Politt. Przemysł kotlarski. 2880 sl.
 4 rys. + 5 tabl.
- [P] 1929 333.322+351.712
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] KLARNER CZESŁAW inż. Tezy
 w sprawie budownictwa mieszkaniowe-
 go. 560 sl.
- [P] 1929 674+333.7
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] IHNATOWICZ STANISŁAW inż.
 Tezy i postulaty w zakresie polityki
 leśnej i przemysłu drzewnego. 1320 sl.
 +1 tabl.
- [P] 1929 333.38(438)+526(438)
 [B] Wiad. Zw. Pol. Zrz. Techn. Nr. 6
 [T] LATINEK STANISŁAW inż. Orga-
 nizacja pracmierniczych w Polsce. 3830 sl

Nr.	Data	Prelegent	Treść odczytu
20.	19. VI.	prof. J. Michalski	„Przesilenie gospodarcze światowe i w Polsce”. „Ważniejsze przyczyny i środki zaradcze”.
21.	2. X.	Inż. P. Drzewiecki arch. S. Różański	„Regulacja i zabudowa m. st. Warszawy”. „Podstawy planowania, a plan ogólny Warszawy”.
22.	9. X.	inż. J. M. Grzybowski	„Nadprodukcja w wielkim przemyśle St. Zjedn., jako jedna z przyczyn obecnego kryzysu gospodarczego”. Pokaz filmu „Historja produkcji stali”.
23.	16. X.	inż. J. M. Grzybowski	„Rozwój i stan obecnego przemysłu stalowego w St. Zjedn.” Pokaz drugiej części filmu „Historja produkcji stali”.
24.	23. X.	inż. S. Wojtowicz	„Nowe prądy technologii tytoniu i związane z tem możliwości rozwoju uprawy tytoniu w kraju”.
25.	30. X.	inż. J. M. Grzybowski	„Przemysł samochodowy w St. Zjedn.; jego rozwój i stan obecny”. Pokaz filmu samochodowego wytwórni General Motors Corporation.
26.	6. XI.	Inż. K. Warchałowski	„Z kolonii polskiej w Peru nad rzeką Ukayali”, — z przezroczami.
27.	13. XI.	inż. K. Jackowski	„Musea Techniki zagranicą” z przezroczami.
28.	20. XI.	inż. K. Jackowski	„Museum Przemysłu i Techniki w Warszawie”.
29.	27. XI.	p. J. Kaezowski	„Światowa sytuacja walutowa” — z przezroczami.
30.	4. XII.	inż. G. Sippko	„Elektryfikacja Europy na tle stosunków militarnych i politycznych”.
31.	11. XII.	inż. K. Peszkowski	„Budowa kanału z Górnego Śląska i jego znaczenia gospodarcze”.

Skład Wydziału Posiedzeń Technicznych był następujący kol. kol.: Czesław Klarner, Adam Kolitowski, Andrzej Kubicki, Stanisław Manduk, Kazimierz Pichelski (sekretarz), Roman Podoski, Ignacy Radziszewski (przewodniczący).

VIII. WYDZIAŁ WYDAWNICTW TECHNICZNYCH istnieje od r. 1898. Od kilku lat Wydział pracuje nad wydaniem „Technika” który opracowywany jest zeszytami. W roku 1931 wydano dalsze trzy zeszyty kolejne tomu I; uzyskano znaczną część materiałów do druku następnej części książki (dział „Materiałoznawstwo”); przystąpiono do przygotowywania do druku końcowego działu „Części Maszyn” (rękopis już otrzymany). Druk doprowadzono do strony 566.

W okresie sprawozdawczym wydatkowano zł. 2.190 gr. 72 na druk i klisze tego wydawnictwa. Do ukończenia wydawnictwa I tomu brakuje będzie około 8-10 tysięcy złotych.

Przewodniczącym Wydziału był kol. Karol Taylor, sekretarzem — kol. Stanisław Emme, skarbnikiem — red. Czesław Mikulski, członkami — kol. kol. Julian Henrych, Henryk Korwin-Krukowski, Michał Odlanicki-Poczobut, Jan Piotrowski, Bohdan Stefanowski i Czesław Witoszyński.

IX. KOMISJA GOSPODARCZA powstała w r. 1925 w celu normowania życia klubowego, współpracy z gospodarzem lokalu nad rozwojem życia towarzyskiego oraz dla rozpatrywania spraw, związanych

z prowadzeniem bufetu, nadzorem nad służbą oraz pieczę nad inwentarzem S-nia.

Komisja odbyła 2 posiedzenia, na których załatwiono: zawarcie kontraktu z nowym restauratorem, zdecydowano doprowadzenie do porządku mebli w sali nr. V, ustalono ceny kart. Członkowie Komisji pełnili kolejno dyżury w klubie w dniu liczniejszych zebrań koleżeńskich.

Przewodniczącym Komisji był kol. K. Czempiński, sekretarzem - kol. W. Żenczykowski.

KOŁA ZAWODOWE.

1. KOŁO GÓRNIKÓW I HUTNIKÓW (Koło Warszawskie Stowarzyszenia Polskich Inżynierów Górniczych i Hutniczych) powstało w roku 1921 i ma na celu zrzeszenie naukowo — zawodowe inżynierów górniczych i hutniczych oraz popieranie wzajemnej łączności i niesienie kolegom pomocy materialnej. Ilość członków Koła wynosiła 50. W ciągu roku Koło odbyło 1 walne zebranie, 4 odczytowe i 7 posiedzeń Zarządu.

Najważniejsze sprawy poruszane na posiedzeniach: udział w opracowaniu nowego statutu S-nia; uczestnictwo w pracach Zarządu Głównego i w Zjeździe Delegatów Kół, w których pomiędzy ważniejszymi były rozpatrywane sprawy: organizacji Izb Inżynierskich, współpracy ze Związkiem Zrzeszeń Technicznych, następnego Zjazdu Inżynierów Górniczych i Hutniczych w r. 1932, słownictwa i terminologii technicznej.

Koło Warszawskie administrowało Kasą Zapomogową, która wydała za okres od 1. IV. 1930 do 1. VII. 1931 r. pięć zapomóg, a od początku swego istnienia kwotę zł. 3.967 gr. 31. Na 1. I. 1932 r. kasa liczyła 25 uczestników.

Poza tem Koło brało przez swoich delegatów czynny udział w pracach Rady Delegatów Stow. Techników Polskich w Warszawie.

Na posiedzeniach Koła wygłoszone były następujące odczyty: „Sytuacja gospodarcza przemysłu naftowego w Polsce“ — przez dr. Stefana Bartoszewicza, „Obecny stan hutnictwa w Polsce“ — przez inż. Stefana Korzyckiego, „Złoża soli potasowych w Polsce“ — przez dr. Czesława Kuźniara. Poza tem po Walnym Zebraniu Koła odbyła się pogawędka koleżeńska o gospodarczej sytuacji Sowieców.

Wpływy kasowe wynosiły zł. 1.948 gr. 89 (łącznie z saldem z roku poprzedniego), wydatki zaś zł. 878 gr. 25.

Przewodniczącym Koła był kol. Stefan Czarnocki, sekretarzem — kol. Edward Szawdyn, skarbnikiem — kol. Stanisław Olszewski.

2. KOŁO HYDROTECHNIKÓW zorganizowało się w r. 1931. Regulamin Koła został zatwierdzony przez Walne Zebranie S-nia w dniu 18 grudnia 1931 r.

3. KOŁO INŻYNIERÓW CYWILNYCH powstało w roku 1920. Do Koła należą b. wychowawcy Instytutu Inżynierów Cywilnych w Petersburgu, którzy ukończyli studia z dyplomem inżyniera cywilnego, jak również b. wychowawcy tej uczelni, którzy nie zdążyli ukończyć studiów przed wojną i zostali dyplomowani w innych uczelniach, przeważnie w Politechnice w Warszawie, otrzymując stopień inżynierów architektów. Ogółem Koło liczy 50 członków.

W ciągu roku Koło odbyło 1 walne zebranie, 10 zebrań odczytowych, 27 posiedzeń Zarządu i 1 zebranie towarzyskie.

Na posiedzeniach odczytowych wygłoszono referaty: kol. Matuzewski — o izobetonie, kol. Popiel — o płaskich dachach, uwagi aktualne o budownictwie współczesnem, o budowie domu spółdzielczego przy Alei Trzeciego Maja, kol. Wąsowicz — o kosztorysowaniu robót żelbetowych, o przepisach technicznych dla tychże konstrukcyj, kol. Mirowski — o niektórych artykułach ustawy budowlanej, kilka uwag z praktyki budowlanej, kol. kol. Pawłowski, Popiel i Wąsowicz — o udzielaniu tytułu inżyniera, kol. Miller — propozycja przyłączenia Koła Inżynierów Cywilnych do istniejącego Związku Stowarzyszeń Architektów Polskich, kol. Pawłowski, — o budowie wysokiego domu przy pl. Napoleona, kol. Kossowski — o wrażeniach z pobytu w Italji. Na posiedzeniach dyskutowano nad poruszonemi przez prelegentów sprawami; obszerną dyskusję wywołała propozycja przyłączenia się do Związku Zrzeszeń Architektonicznych; sprawa ta dotychczas jeszcze nie została zdecydowana. Peza tem omawiano aktualne sprawy techniczne i życia techników dotyczące, działalność innych zrzeszeń i t. p.

Koło własnych funduszków nie posiada; drobne wydatki bieżące pokrywane są ze składek członków po 5 zł. rocznie.

Przewodniczącym Koła był kol. Tomasz Sarjusz Bielski, zastępcami — kol.kol. Stanisław Mirowski i Felicjan Staniszewski, sekretarzem — kol. Wiktor Roszkowski, zastępcą sekretarza — kol. Zygmunt Malinowski.

4. KOŁO INŻYNIERÓW DORADCÓW I INŻYNIERÓW RZECZOZNAWCÓW powstało w roku 1913 i liczy członków 18, tyle co i w roku zeszłym.

Koło ma na celu zbliżenie między sobą inżynierów doradców i inżynierów rzeczoznawców dla wspólnej pracy w tym zawodzie oraz do popierania wiedzy technicznej, będącej podstawą ich działalności zawodowej, a także utrzymanie zawodu tego na wysokości zadania. Charakter Koła określa jego regulamin wewnętrzny, który wymienia warunki, jakim powinien odpowiadać inżynier doradca, a mianowicie: wiedza i doświadczenie, bezstronność oraz niezależność. Regulamin ten zawiera również „kodeks etyczny“, obowiązujący członków Koła.

W roku sprawozdawczym odbyło się 6 posiedzeń Zarządu i 1 walne zebranie. W roku bieżącym Koło było reprezentowane przez kol. Rodowicza na Komitecie Wykonawczym Międzynarodowej Federacji Inżynierów Doradców w Paryżu, który odbył swe posiedzenie w dniu 3 lipca z okazji Międzynarodowej Wystawy Kolonialnej. W r. 1932 odbędzie się Kongres F. I. D. I. C. w Zurichu między 7—10 września, Koło utrzymywało stały kontakt z przedstawicielami stowarzyszeń inżynierów doradców, należących do F. I. D. I. C. Koło pośredniczyło w wyborze doradców technicznych dla osób i instytucyj, które zwracały się z prośbą o wskazanie odpowiednich doradców.

Przewodniczącym Koła był kol. Karol Taylor, sekretarzem — kol. Stanisław Rodowicz, skarbnikiem — kol. Mieczysław Pożaryski.

5. KOŁO INŻYNIERÓW DRÓG I MOSTÓW powstało w roku 1924 i ma na celu zjednoczenie inżynierów dróg i mostów, wychowawców politechnik polskich dla podtrzymania stosunków koleżeńskich i współpracy na polu techniczno-naukowym oraz obronę interesów zawodowych. Koło liczy 450 członków.

W roku sprawozdawczym Koło odbyło 1 walne zebranie, 10 zebrań odczytowych i 30 posiedzeń Zarządu.

Najważniejszymi sprawami poruszanymi na zebraniach były: 1) organizacja dorocznego Zjazdu Koła Inżynierów Dróg i Mostów w dniu 2. V. 1931 r., 2) sprawa uprawnień budowlanych, 3) sprawa organizacji zawodowej inżynierów, 4) sprawa szkolnictwa zawodowego, 5) sprawa utworzenia sekcji, mającej na celu śledzenie postępów techniki, 6) sprawa zorganizowania wydawnictwa p. n.: „Biblioteka drogowa Koła Inżynierów Dróg i Mostów“. Poza tem Koło zajmowało się: zorganizowaniem kursu żelbetnictwa dla inżynierów, odbyło konferencję z Ministrem Robót Publicznych w sprawie uprawnień budowlanych, wydawało „Biuletyn Koła Inżynierów Dróg i Mostów“, organizowało herbatki koleżeńskie z odczytami, przyjmowało nowych kolegów t. zw. „przychówek“, zorganizowało wycieczkę na wystawę budowlaną do Berlina, brało udział w Kongresie Inżynierów Cywilnych w Paryżu oraz zorganizowało wycieczkę towarzyską do Zakopanego.

Wpływy Koła w roku 1931 wynosiły zł. 3.849 gr. 78, wydatki zaś zł. 3.549 gr. 41.

Przewodniczącym był kol. Eugenjusz Krzemieniowski, sekretarzem — kol. Stanisław Jachimowski, skarbnikiem — kol. Jakób Sitko.

6. KOŁO INŻYNIERÓW MIERNICZYCH istnieje od r. 1918. Koło nosi charakter naukowo-zawodowy i ma na celu pogłębienie i szerzenie wiedzy zawodowej oraz obronę stanowiska inżyniera mierniczego w jego pracy zawodowej. Ilość członków 90. (37 członków zwyczajnych i 53 członków-gości).

W roku sprawozdawczym Koło odbyło 1 walne zebranie, 6 zebrań odczytowych i 10 posiedzeń Zarządu.

Na posiedzeniach omawiano sprawy: szkolnictwa zawodowego, działalności zawodowej Koła, prace Wydziału Trjanguł. Wojskowego Instytutu Geograficznego, niwelację precyzyjną w Polsce, plany m. Iwacewicze, wykonane drogą fotogrametryczną oraz kryzys w miernictwie i środki zaradcze. Poza tem Koło robiło starania o unormowanie szkolnictwa zawodowego mierniczego, biorąc udział w konferencji w M.W.R. i O.P. oraz składając w tej sprawie odpowiedni memoriał. Koło reprezentowane było w Komisji Urbanistycznej Związku Miast Polskich.

Wpływy do Kasy Koła wynosiły zł. 1.388 gr. 50, wydatki zł. 997 gr. 60.

Przewodniczącym Koła był kol. Władysław Surmacki, sekretarzem — kol. Konstanty Wysocki, skarbnikiem — kol. Mieczysław Malesiński.

7. KOŁO MECHANIKÓW istnieje od r. 1913. Celem Koła jest szerzenie nowych zdobyczy nauki przez urządzenie odczytów, koleżeńskich pogadanek i urządzenie wycieczek, jak również nawiązywanie kontaktu z pokrewnymi sobie instytucjami drogą wymiany odczytów i poglądów. Koło liczy 127 członków. Członkowie zbierali się na 6 posiedzeniach odczytowych i 1 walnem zgromadzeniu. Zarząd odbył 28 posiedzeń.

W roku 1931 na zebraniach Koła wygłoszone były następujące referaty: 1) „Budowa dalekosiężnych rurociągów całkowicie spawanych“ — inż. Dobrowolski, 2) „Pierwsza w Polce konstrukcja żelazna“ — inż. Dobrowolski, 3) „Zespoły grzejne i ich zastosowanie w budynkach fabrycznych“ — inż. Bąkowski, 4) „Akumulatory wodne i ich budowa“ — inż. Cegielski, 5) „Zastosowanie nowoczesnego silnika spalinowego“ — inż. Skotnicki, 6) „Budowa i działanie turbin Ljengström'a“ — inż. Nobel, 7) „Szkolnictwo zawodowe w reformie szkolnictwa ogólnego“

— inż. Jordan, 8) „Przemysł krajowy a import“ — inż. Twardowski i inż. Łącki. Poza tem Koło opracowało program szkolnictwa zawodowego na Zjazd Szkolnictwa Zawodowego w dniu 2 i 3 lutego 1932 r.

Dochody Koła wynosiły zł. 397 gr. 88, a wydatki zł. 272 gr. 90.

Przewodniczącym Koła był kol. Adam Kolitowski, sekretarzem — kol. Bolesław Jordan.

8. KOŁO ODLEWNIKÓW powstało w r. 1929. Celem Koła jest rozwijanie i szerzenie wiedzy technicznej w zakresie odlewnictwa oraz, utrzymywanie łączności zawodowej pomiędzy odlewnikami polskimi. W roku sprawozdawczym Koło liczyło 60 członków. Odbyły się dwa walne zebrania, 6 zebrań odczytowych oraz 8 zebrań Zarządu.

W roku 1931 Koło zorganizowało: I Zjazd Odlewników Polskich, serję odczytów p. t.: „Racjonalizacja pracy w odlewni“ (przy współudziale Muzeum Przemysłu i Rolnictwa), periodyczne wydawanie specjalnych zeszytów, poświęconych odlewnictwu (łącznie z red. „Przeglądu Technicznego“). Poza tem Koło brało oficjalny udział w VI Międzynarodowym kongresie w Medjolanie i VIII Krajowym Zjeździe Odlewników Czeskich w Brnie.

Wpływy Koła w r. 1931 wynosiły zł. 1.944 gr. 30, wydatki zł. 1.668. gr. 42.

Przewodniczącym Koła był kol. Jerzy Buzek, zastępcą przewodniczącego — kol. Kazimierz Gierdziejewski, sekretarzem — kol. Zdzisław Lenartowicz, skarbnikiem — kol. Stanisław Ambrożewicz

9. KOŁO OGRZEWNIKÓW po dłuższej przerwie wznowiło swą działalność w r. 1931. Celem Koła jest popieranie rozwoju zawodowej wiedzy technicznej, teoretycznej i praktycznej w dziedzinie ogrzewania i wentylacji. Ilość członków wynosiła w roku sprawozdawczym 72. (członków zwyczajnych 29, członków-gości 43).

Koło odbyło 1 walne zebranie, 6 zebrań odczytowych, 5 posiedzeń Zarządu oraz 9 posiedzeń komisyjnych. Na zebraniach o charakterze naukowo-technicznym wygłoszone były następujące odczyty: 1) „Zespoły grzejne i ich zastosowanie w budynkach fabrycznych“ — inż. F. Bąkowski, 2) „O zjawisku powstawania gazów w ogrzewaniach wodnych“ — inż. J. Kamler, 3) „O zabezpieczeniu kotłów parowych i wodnych“ — inż. F. Bąkowski i Biłyk, 4) „Normy prób wentylatorów przyjęte przez amerykańskich inżynierów ogrzewników“ — inż. Żukowski, 5) „Zastosowanie spawania w ogrzewnictwie“ — inż. Z. Dobrowolski, 6) „Odległościowe elektryczne urządzenia pomiarowe i regulacyjne w ogrzewaniu i wentylacji“ — inż. H. Makowski, 7) „Zabezpieczenie od wybuchów kotłów wodnych o. c. i urządzeń pokrewnych“ — inż. B. Grabowski.

Poza tem Koło: powołało Komisję do badania zjawiska powstawania gazów w ogrzewaniach wodnych, powołało Komisję do opracowania norm ogrzewania centralnego, powołało Komisję do opracowania projektu zabezpieczenia kotłów w ogrzewaniu centralnem, zwróciło się do Koła Mechaników z propozycją opracowania przy współudziale Koła Ogrzewników norm, dotyczących badania wentylatorów, powzięło uchwałę, zalecającą jako najdogodniejsze zabezpieczenie kotłów wodnych jedną rurą bezpieczeństwa.

Ze składek członkowskich zebrano zł. 232, wydatkowano na potrzeby administracyjne zł. 152 gr. 75. Poza tem w kasie Koła znajdu-

je się suma zł. 200, otrzymana od Związku Właścicieli Przedsiębiorstw Urządzeń Zdrowotnych na potrzeby Komisji Norm.

Przewodniczącym Koła był kol. Franciszek Bąkowski, sekretarzem — kol. Mieczysław Nierojewski, skarbnikiem — kol. Józef Zybert.

10. KOŁO PRACY SPOŁECZNEJ sprawozdania nie nadeszło.

11. KOŁO SAMOCHODOWE powstało w r. 1931. Celem Koła jest związanie w jedną całość harmonijnej współpracy pracowników działu samochodowego. Koło liczy 23 członków zwyczajnych, 12 nadzwyczajnych, 24 gości oraz 2 członków wspierających.

W roku sprawozdawczym Koło odbyło 2 walne zebrania, 18 zebrań odczytowych i 1 posiedzenie Zarządu. Na posiedzeniach załatwiono następujące sprawy: a) ustalenie stanu prawnego Koła i wybór władz Koła, b) uchwalenie preliminarza budżetowego, c) przyjęcie członków wspierających, d) opracowanie regulaminu wewnętrznego zebrań odczytowych, e) wydanie drukiem: 1) Informatora K. S. i 2) Technicznego Kalendarza Samochodowego, który zawiera około 700 stron, i obejmuje całokształt wiadomości z dziedziny samochodowej pod względem technicznym i słownictwa.

Dochody Koła wyniosły zł. 1.915, a wydatki zł. 846 gr. 30.

Przewodniczącym Koła był kol. Kazimierz Meyer, wice-przewodniczącym — kol. Tadeusz Paszewski, sekretarzem — kol. Ludwik Sliwowski, skarbnikiem — kol. Antoni Rościszewski.

12. KOŁO TECHNIKÓW CUKROWNIKÓW istnieje od r. 1921 Celem Koła jest pogłębianie wiedzy zawodowej wśród członków Koła, których Koło liczy 70.

W roku sprawozdawczym odbyło się 1 walne zebranie, 11 zebrań odczytowych i 4 posiedzenia Zarządu. Na zebraniach wygłoszone były następujące odczyty: prof. K. Smoleński — „O nowym sposobie oczyszczania soków Dario Teatini'ego“, inż. R. Martinek — „Od tarła burakowego do kralajnicy“, inż. F. Bogatko — „W sprawie obliczenia wydajności cukrowni“, inż. F. Polak — „Wody brudne cukrownicze i ich oczyszczanie w kampanji 1929-1930“, inż. W. Jurewicz — „Wody brudne i ściekowe w cukrowniach polskich“, inż. S. Hulanicki — „Nowoczesna kontrola ruchu fabrycznego“, inż. M. Werkenthinówna — „O zastosowaniu celitów w cukrowniach i rafinerjach“, p. J. Zaleski — „O skażaniu cukru“, inż. W. Rejcher — „O inwertowanych syropach cukrowych“, prof. K. Smoleński — „W sprawie zastosowania melasu“ p. J. Zaleski — „Węgle aktywowane i ich zastosowanie w przemyśle cukrowniczym“, p. M. Szmitt — „O patencie Komers-Cuker“ (wraz z demonstracją wynalazku rynny spustowej pod wirówkami inż. S. Dębskiego). p. M. Wańkiewicz — „Główne wytyczne dotychczasowe propagandy konsumcji cukru“, p. A. Chrzanowski — „Czynniki ujemne wpływające na zdrowotność buraków cukrowych i ich wartość użytkową inż. B. Peretjatkowicz — „Wyniki zastosowania samoczynnej sygnalizacji w cukrowniach Michałów i Wieluń podczas kampanji 1930-1931“, dr Z. Przyrembel — „Użycie cukru w Polsce w wiekach XVI i XVII i upowszechnienie się tego użycia w wieku XVIII“, inż. J. Gryff-Chamski — „O nowych sprzęgłach rtęciowo-ciężnych“.

Poza tem Koło z funduszu zebranego doraźnie wśród członków wydało polski przekład pracy prof. J. A. Kucharenko p. t. „Przewodnik gotowca“.

Przewodniczącym Koła był kol. Leon Nowakowski, zastępcami przewodniczącego — kol. kol. Zygmunt Przyrembel i Kazimierz Smoleński, sekretarzem — kol. Stanisław Izdebski.

13. KOŁO WODNO-MELJORACYJNE powstało w r. 1910. Celem Koła jest zrzeszenie inżynierów i techników wodno-meljoracyjnych w celu omawiania i rozpatrywania spraw i zagadnień z dziedziny techniki wodno-meljoracyjnej i pokrewnych — za pomocą odczytów i referatów wygłaszanych na posiedzeniach. Ilość członków 121.

Najważniejszymi sprawami poruszonymi na posiedzeniach (1 walne i 10 odczytowych) były: 1) meljoracja Polesia, 2) sprawa inżynierów cywilnych i Izb Inżynierskich, 3) sprawa organizacji zjazdu OgólnoSłowiańskiego, 4) zastosowanie siły wiatru do celów meljoracyjnych, 5) fragmenty meljoracji w Turkiestanie, 6) sprawy związane z przyjazdem delegacji Czechosłowackiej, 7) nowsze pomysły w technice meljoracyjnej, 8) sprawozdanie z konferencji doświadczalników meljoracyjnych, 9) wieczór dyskusyjny p. t. „przyszłość meljoracji“, 10) kryzys gospodarczy a meljoracje, 11) nowe zasady oznaczania rozstawy drenów w Czechach.

Poza tem rozpoczęto pracę nad zorganizowaniem OgólnoSłowiańskiego Zjazdu Meljoracyjnego.

Wpływy do Kasy Koła osiągnęły sumę zł. 208 gr. 94, a wydatki zł. 170.

Przewodniczącym Koła był kol. Stanisław Turczynowicz sekretarzem — kol. Leonard Gumiński, skarbnikiem — kol. Władysław Limanowski.

14. KOŁO p. n. „STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW WYCHOWANCÓW WYDZIAŁU MECHANICZNEGO POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ“ zorganizowało się w roku 1931. Regulamin tego Koła został przyjęty przez Walne Zebranie Członków S-nia w dniu 18 grudnia 1931 r.

15. WYDZIAŁ SZKOLNICTWA TECHNICZNEGO sprawozdania nie nadesłał.

16. WYDZIAŁ URZĄDZEŃ ZDROWOTNYCH UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ sprawozdania nie nadesłał.

KOŁA KOLEŻEŃSKIE.

1. KOŁO b. SŁUCHACZÓW INSTYTUTU TECHNOLOGICZNEGO W CHARKOWIE wznowiło swą działalność w r. 1931. Nowo opracowany regulamin Koła został zatwierdzony w dniu 18 grudnia 1931 r.

2. KOŁO b. SŁUCHACZÓW POLITECHNIKI LWOWSKIEJ istnieje od roku 1910. Koło liczy członków 110. Charakter Koła — towarzyski.

Koła odbyło 1 walne zebranie i 4 posiedzenia Zarządu. Zarząd Koła dąży do ożywienia działalności Koła i pozyskania kolegów z młodszych roczników.

Wpływy Koła w roku 1931 wyniosły zł. 132 gr. 47, a wydatki zł. 125 gr. 20.

Przewodniczącym Koła był kol. Władysław Szrednicki, sekretarzem — kol. Jan Fürstenberg, skarbnikiem — kol. Kanigowski.

3. KOŁO b. WYCHOWAŃCÓW INSTYTUTU TECHNOLOGICZNEGO W PETERSBURGU istnieje od r. 1895 i ma na celu: pomoc koleżeńską, podtrzymywanie stosunków koleżeńskich, rozważanie spraw aktualnych, związanych z życiem gospodarzem kraju, utrzymywanie kontaktu z młodzieżą, studującą w Gdańsku przez Korporację „Helanja”, filistrami honorowymi której jest część członków Koła. Koło liczy 200 członków, którzy w roku sprawozdawczym zbierali się na 9 posiedzeniach odczytowych i 1 zgromadzeniu walnem. Zarząd Koła odbył 10 posiedzeń.

Koło zajmowało się: sprawą pomocy koleżeńkiej, ułatwianiem kolegom wylegitymowania się z ukończenia studjów w Instytucie w wypadkach zaginięcia dokumentów oraz pracą nad wydaniem Księgi Pamiątkowej Instytutu Technologicznego.

Na posiedzeniach odczytowych wygłoszone były następujące referaty: o Szwecji — kol. Drzewiecki, o przyczynach kryzysu — kol. Drewnowski, o najnowszych zdobyczach lotnictwa — kol. Drzewiecki, o działalności K. Sosnowskiego — kol. Jeziorański, Pawłowski, Mirowski i Drzewiecki, o fuzji Lewiatana z Nacz. Org. Przem. i Roln. — kol. Jeziorański, o przemyśle obuwia gumowego w Polsce — kol. Szulc, o Zjeździe Międzynar. Psychotechników w Moskwie — kol. Drzewiecki, o zagadnieniach dotyczących Zagłębia Węglowego — kol. Sippko.

W roku sprawozdawczym Koło opracowało statut Fundacji Stypendjalnej Koła Technologów Petersburskich, który został przyjęty przez Walne Zebranie Stow. Techników na lat 5. (prowizorycznie). Fundusz ten wynosi 24.000 zł., odsetki od których idą na stypendjum dla studenta Politechniki Gdańskiej, poza tem w posiadaniu Koła znajduje się 75 sztuk akcji Banku Polskiego, odsetki od których są przeznaczone na stypendjum słuchacza Szkoły im. Wawelberga i Rotwanda.

Przychód w Kasie Koła wynosił zł. 2.184 gr. 87, wydatki złotych 2.137 gr. 73,

Przewodniczącym Koła był kol. Wacław Wańkiewicz, wice przewodniczącym — kol. Jan Jeziorański, sekretarzem — kol. Ryszard Kaszuba, skarbnikiem — kol. Stanisław Nehring.

4. KOŁO b. WYCHOWAŃCÓW INSTYTUTU INŻYNIERÓW KOMUNIKACJI W MOSKWIE powstało w r. 1923. Obecnie Koło liczy 52 członków.

Koło odbyło 1 walne zebranie, 2 odczytowe i 6 posiedzeń Zarządu. Zajmowano się w ciągu roku dalszem zbieraniem dobrowolnych składek wśród członków Koła na fundusz pożyczkowy Bratniej Pomocy dla studentów Wydziału Inżynierji Lądowej Politechniki Warszawskiej. W dniu 31 grudnia 1931 r. Fundusz ten wynosił zł. 6.678 gr. 50.

Przewodniczącym Koła był kol. Julian Staszewski, sekretarzem, kol. Adam Wyleżyński, skarbnikiem — kol. Henryk Jezierski.

Przychód Kasy Koła wynosił zł. 610 gr. 17, rozchód zł. 171 gr 85.

5. KOŁO b. WYCHOWAŃCÓW POLITECHNIKI KIJOWSKIEJ, istnieje od roku 1922. Koło ma za zadanie: a) rozwijanie i szerzenie wiedzy technicznej, b) wzajemne pomaganie moralne i materialne członków Koła, c) utrzymanie łączności zawodowej i towarzyskiej pomiędzy członkami Koła. Koło liczy 180 członków.

Koło odbyło 1 walne zebranie, 9 zebrań odczytowych i 5 posiedzeń Zarządu. Na zebraniach dyskusyjnych omawiane były tematy: metody zastosowane podczas organizacji masowej produkcji w jednej z krajowych wytwórni i jej wyniki, co piszą z Angoli, przesilenie gospodarcze, jego przyczyny i skutki, perjodyczny układ pierwiastków i jego analogie, biuro studjów i uruchomienie nowej masowej produkcji, kryzys w Ameryce i jego przyczyny, racjonalne metody konserwacji i remontów obrabiarek, wyrób narzędzi dla masowej produkcji i o obronie przeciwgazowej.

Aktywa Kasy Koła wynoszą zł. 4.114 gr. 57 — pasywa zł. 1.420. Bilans zamknięto sumą zł. 2.416 gr. 62.

Przewodniczącym Koła był kol. Antoni Romanowski, sekretarzem kol. Stefan Ochotnicki, skarbnikiem — kol. M. Błażejowski.

6. KOŁO b. WYCHOWAŃCÓW POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ istnieje przy Stowarzyszeniu od r. 1910, licząc członków 165. Celem Koła jest rozwijanie i szerzenie wiedzy technicznej, wzajemna pomoc moralna i materialna, utrzymywanie łączności zawodowej i towarzyskiej pomiędzy byłymi wychowañcami Politechniki Warszawskiej.

W roku sprawozdawczym odbyło się 1 walne zebranie, 4 odczytowe i 8 posiedzeń Zarządu. W celu pozyskania nowych członków oraz skorygowania adresów w wydanej uprzednio książce adresowej rozesłano specjalną ankietę. Utworzono Komitet Stypendjalny w celu zebrania żelaznego kapitału, odsetki od którego byłyby obracane na stypendjum.

Wpływ kasowy Koła (łącznie z saldem z roku ubiegłego) wynosił zł. 2.681 gr. 76, wydatki zł. 1.843 gr. 65.

7. KOŁO DARMSZTADCZYKÓW powstało w r. 1924. Koło nosi charakter towarzysko-koleżeński. Ilcść członków Koła 70.

W roku 1931 odbyło się 6 zebrań walnych, 3 odczytowe i 8 posiedzeń Zarządu. Zebrania miały przeważnie charakter towarzyski. Pomimo to na zebraniach ogólnych kol. przewodniczący urządzał odczytowo-pogadanki techniczne o najnowszych zdobyczach techniki. Poza tem zajmowano się sprawami udzielania pożyczek kolegom, którzy wskutek redukcji, bądź kryzysu gospodarczego, zmuszeni byli korzystać z zapomogi. Na posiedzeniach Zarządu rozpatrywano sprawy gospodarcze i administracyjne. Kolega przewodniczący wygłosił referat o roli Darmsztadczyków w rozwoju elektrotechniki polskiej. Ponadto postanowiono urządzić akademię dla uczczenia pamięci kol. prof. Stanisława Odrowąż-Wysockiego, zmarłego w dniu 31 XII. 1931 r.

W dniu 31 grudnia Koło posiadało: w kasie gotówką zł. 320 gr. 96, w P. K. O. zł. 494 gr. 75, w 10% listach 280 fr. szw. udzielono pożyczek kolegom zł. 700.

Przewodniczącym Koła był kol. Piotr Januszkowski, sekretarzem kol. Mieczysław Kępiński, skarbnikiem kol. Bolesław Truskolaski.

8. KOŁO INŻYNIERÓW UNIWERSYTETU W NANCY istnieje od r. 1924, licząc członków 31. Celem Koła jest utrzymywanie łączności pomiędzy kolegami, informowanie wzajemne o rozwoju techniki oraz popieranie wzajemne spraw zawodowych i społecznych swych członków.

Koło odbyło 1 walne zebranie oraz 9 posiedzeń Zarządu, na których omawiano sprawę utworzenia organizacji samopomocy, fundację

pokoju dla studenta Polaka w domu akademickim Uniwersytetu w Nancy oraz zorganizowanie odczytów naukowych.

Przychód Koła wyniósł zł. 906 gr. 83, rozchód zł. 777 gr. 05.

Przewodniczącym Koła był kol. Stefan Twardowski, sekretarzem — kol. Zygmunt Przybyłko, skarbnikiem — kol. Józef Biernacki.

9. KOŁO INŻYNIERÓW KOMUNIKACJI b. WYCHOWAŃCÓW INSTYTUTU PETERSBURSKIEGO powstało w r. 1918. Ilość członków 272.

Na posiedzeniach (1 walne i 8 Zarządu) opracowywany był regulamin Koła oraz ustawa o wykonaniu zawodu inżyniera i o lzbach inżynierskich.

Wpływy Koła, łącznie z saldem z r. 1930, wyniosły zł. 4.561. gr. 59 wydatki zł. 3.148.

Przewodniczącym Koła był kol. Józef Mrozowski, sekretarzem — kol. Stefan Offenberg, skarbnikiem — kol. Zygmunt Gidlewski.

10. KOŁO INŻYNIERÓW UNIWERSYTETU LEODYJSKIEGO istnieje od roku 1919. Celem Koła jest utrzymywanie łączności towarzyskiej i koleżeńskiej między inżynierami polskimi, którzy ukończyli pełne studia inżynierskie na uniwersytecie w Liège w Belgji w różnych latach od r. 1850 począwszy. Koło tworzy Sekcję Polską Stowarzyszenia Inżynierów Belgijskich „A. I. Lg.“. Ilość członków 89.

W roku sprawozdawczym odbyło się 7 zebrań walnych, 3 odczytowe i 10 Zarządu. Na zebraniach zajmowano się następującymi sprawami: sprawa utrzymania stosunku Koła, jako Sekcji Polskiej A. I. Lg. do Stowarzyszenia w Belgji, wobec niemożności płacenia wysokich składek przez członków tegoż w Polsce, środki zmierzające do utrzymania w łonie Koła łączności towarzyskiej kolegów, czynności Koła zmierzające do zorganizowania poparcia i pomocy koleżeńskiej w stosunku do poszukujących pracy i zajęcia zawodowego kolegów, reprezentacja interesów polskich członków na terenie A. I. Lg., sprawozdawczość delegatów Koła do władz Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie, udział w pogrzebach zmarłych kolegów, działalność odczytowo - pogadankowa i towarzyska, organizowanie dorocznego wieczoru towarzyskiego dla członków. Poza tem odbyły się pogadanki odczytowe na temat; „Nowe konstrukcje aeroplanów“, „Z podróży do Belgji i pobytu u Władz A. I. Lg.“, „Wiadomości z pobytu w Brazylii“..

Bieżące koszty kancelaryjne i imprezowe pokrywane są z doraznie zbieranych składek, wydatki wyniosły zł. 270.

Przewodniczącym Koła był kol. Zygmunt Łada, sekretarzami — kol. kol. Adam Sotkiewicz i Mieczysław Koneczny, skarbnikiem — kol. Antoni Miklaszewski.

11. KOŁO INŻYNIERÓW WYŻSZEJ SZKOŁY TECHNICZNEJ W MOSKWIE istnieje od r. 1919, licząc członków 56. Celem Koła jest zjednoczenie kolegów, którzy ukończyli Wyższą Szkołę Techniczną w Moskwie, utrzymywanie między sobą łączności, utrzymywanie się na poziomie wiedzy współczesnej drogą łączenia pogadank i odczytów oraz dla okazywania sobie wzajemnej pomocy w postaci rad fachowych i wskazówek lub przez ułatwienie w otrzymaniu pracy.

Koło odbyło 1 walne zebranie, 6 posiedzeń odczytowych i 2 Zarządu. Na zebraniach wygłoszone były pogadanki: „O wrażeniach z Targów Lipskich“ — inż. Poczobut, „O przemianie pierwiastków promienio“

wórczych" — inż. Ciechanowski, „Obecne stosunki w Rosji Sowieckiej“ — inż. Leśniewski, „Wrażenia z podróży do Francji“ — inż. Poczobut, „O wystawie kolonialnej w Paryżu“ — inż. Bojarowski, „O nowych wagonach na kolejach francuskich“ — inż. Poczobut.

Przewodniczącym Koła był kol. Michał Poczobut, sekretarzem skarbnikiem — kol. Jerzy Ciechanowski.

12. KOŁO SPORTOWE powstało w r. 1927, mając na celu rozwój fizyczny stowarzyszonych oraz szerzenie zamiłowania do sportów wśród nich i ich rodzin. Koło liczy 75 członków.

Prezydjum Zarządu (na 2 posiedzeniach) zajmowało się sprawą projektu budowy letniego klubu i przystani wioślarskiej na Wiśle. Zorganizowano Komitet Budowy, który opracował i wykonał projekt i zajął się propagandą zebrania odpowiednich funduszów.

Przychód Koła wynosił zł. 2,705 gr. 90, a rozchód zł. 2,404 gr. 59.

Przewodniczącym Koła był kol. Józef Wadzyński, sekretarzem — kol. Bronisław Nowakowski, skarbnikiem — kol. Kazimierz Chwalibóg.

13. KOŁO WAWELBERCZYKÓW istnieje od roku 1918 i ma na celu zespolenie b. wychowanców Szkoły im. Wawelberga i Rotwanda. Ilość członków 45.

Koło odbyło 2 walne zebrania, 8 odczytowych i 14 posiedzeń Zarządu. Na kilku posiedzeniach poruszano sprawy szkolnictwa zawodowego ze szczególnem uwzględnieniem szkół dokształcających dla rzemieślników. Poza tem omawiano sprawę polskiego słownictwa technicznego i zwrócono się do kolegów z wezwaniem do współpracy i nadsyłania materiałów. Zajmowano się pracami przygotowawczymi do Zjazdu Koleżeńskiego w r. 1932.

Saldo kasowe Koła na dzień 1 I. 1932 wynosiło zł. 536 gr. 10.

Przewodniczącym Koła był kol. Mieczysław Kłossowski, sekretarzem — kol. Jan Wolski, skarbnikiem — kol. Aleksander Pirowski,

14 KOŁO ZEBRAŃ TOWARZYSKICH powstało w r. 1923 i ma na celu organizowanie zebrań towarzyskich, dla członków Koła, członków Stowarzyszenia wogóle i ich rodzin oraz dla wprowadzonych gości, celem utrzymania między sobą łączności towarzyskiej przez wzajemne bliższe zapoznawanie się. Na dzień 31 grudnia 1931 r. Koło liczyło 87 członków S-nia a wraz z rodzinami (62 osoby) 149 osób. Do Koła należą przedstawiciele prawie wszystkich Kół koleżeńskich, istniejących przy S-niu. W roku sprawozdawczym Koło odbyło 1 walne zebranie i zorganizowało 32 zebrania towarzyskie w dnie środowe każdego tygodnia i 6 większych wieczornic tanecznych oraz Wieczór Sylwestrowy. Posiedzenia Zarządu odbywały się w miarę potrzeby, na których omawiane były sprawy, związane z pracami organizacyjnymi, urządzanych zebrań towarzyskich. Na dorocznem walnem zebraniu Zarząd Koła złożył sprawozdanie z działalności i rachunkowe za rok 1930, na tymże zebraniu odbyły się również wybory do władz Koła, Komitetu Gospodarczego, Komisji Rewizyjnej i przedstawicieli do Rady Delegatów. Po Walnem Zebraniu odbył się wspólny składkowy obiad i zebranie towarzyskie z tańcami. Na Walnem Zebraniu został zatwierdzony nowy regulamin Koła i wewnętrzny regulamin Zarządu, według schematu zatwierdzonego dla Kół przez Walne Zebranie S-nia w związku z nowym statutem S-nia.

Wpływy z biletów wejścia od uczestników na wieczornice taneczne, na środowe zebrania towarzyskie, ze składek członków i wpisowego od nowych członków i ich rodzin, wpływ od uczestników Wieczoru Sylwestrowego 1930-31 wyniosły zł 15.237 gr. 59. Wydatki organizacyjne tych zabaw i zebrań towarzyskich, zakup inwentarza i t. p. wyniosły zł. 14.734 gr. 24. Saldo gotówkowe na l. l. 1932 r. zł. 503gr. 35 oraz rezerwa z lat poprzednich zł. 1 275 gr. 82, co wraz z wartością inwentarza (serwisu) zł. 14.149 gr. 50 stanowi majątek Koła w sumie zł. 15.928 gr. 67.

Przewodniczącym Koła był kol. Artur Machlejd, zastępcami — kol. Zygmunta Łada i Jerzy Gosiewski, sekretarzem — kol. Stanisław Izdebski, skarbnikiem — kol. Michał Zembrzusi. W skład Komisji Rewizyjnej wchodził kol. Edward Potemski, Tytus Świeściakowski i Władysław Horodyński. Przy Zarządzie Koła istniał Komitet Gospodarczy w skład którego wchodził: Panie: Ładzina Zygmunta, Wendrowska Jadwiga, Douglasowa Helena, Szelągowska Adamowa, Rathowa Henrykowska, Pietruszkowa Marcinowa, Słewińska Maryla, Gosiewska Janina, Budzyńska Zygmunta. Panowie Sienkiewicz Napoleon, Siwiński Jan, Wadzyński Józef, Kamiński Kazimierz, Bojarowski Mikołaj, Przychodzki Jan oraz delegaci z Zarządu Koła: Gosiewski Jerzy, Łada Zygmunta, Zenczykowski Wacław.

15. STOWARZYSZENIE FILISTRÓW WELECJI istnieje od roku 1908. Celem Stow. jest pielęgnowanie zasad i ideałów, jakie łączyły członków Stow. podczas studjów na politechnice.

Stow. odbyło 1 walne zebranie, 5 towarzyskich i 2 Zarządu. Na walnym zebraniu poruszano sprawę potrzeby zespolenia przy Stowarzyszeniu Techników możliwie większej ilości kolegów należących do Stowarzyszenia Filistrów Welecji, a poza tem sprawy gospodarcze i społeczne interesujące ogół.

Specjalnych funduszy Stow. nie posiada. W razie potrzeby pobiera się dorywcze składki.

Przewodniczącym Stow. był kol. Maurycy Chorzewski, zastępcą przewodniczącego — kol. Artur Machlejd, sekretarzem — kol. Wiesław Gąsowski.

16. ZWIĄZEK FILISTRÓW ARKONJI powstał w r. 1920. Związek liczy 376 filistrów.

Związek odbył 2 walne zebrania i 24 posiedzenia Prezydium Zarządu. Na posiedzeniach omawiano sprawy gospodarcze, stypendjalne, kasy pomocy oraz sprawy ideowe Arkonji. W roku sprawozdawczym wydatkowano na pomoc stypendjalną około 5.000 zł.

Przewodniczącym Związku był kol. Władysław Malinowski, wiceprzewodniczącym kol. Władysław Kozłowski, sekretarzem — kol. Zdzisław Krzemiński, skarbnikiem — kol. Tadeusz Łypaczewski.

17. ZWIĄZEK FILISTROW GDAŃSKIEJ KORPORACJI „Z.A.G. WISŁA“ w GDAŃSKU zalegalizowany w r. 1928 z zadaniem opieki nad studentami Politechniki w Gdańsku, należącymi do korporacji. Związek liczy 152 członków.

W roku 1931 odbyło się 1 walne zebranie, 11 odczytowych i 16 Zarządu. Na zebraniach omawiano sprawy dotyczące życia korporacji

Związku oraz odbywały się odczyty na ogólne tematy techniczne prawne i gospodarcze. Związek brał czynny udział w zorganizowaniu „Tow. Pomocy Studentów Polaków w Gdańsku” oraz Zrzeszenia Organizacji Filisterskich.

Ogólne dochody Związku wynosiły zł. 7.039 gr. 0.6 wydatki zł. 6.359 gr. 35.

Przewodniczącym Związku był kol. Wacław Manduk, sekretarzem — kol. Janusz Wyganowski, skarbnikiem — kol. Henryk Rukóżyo.

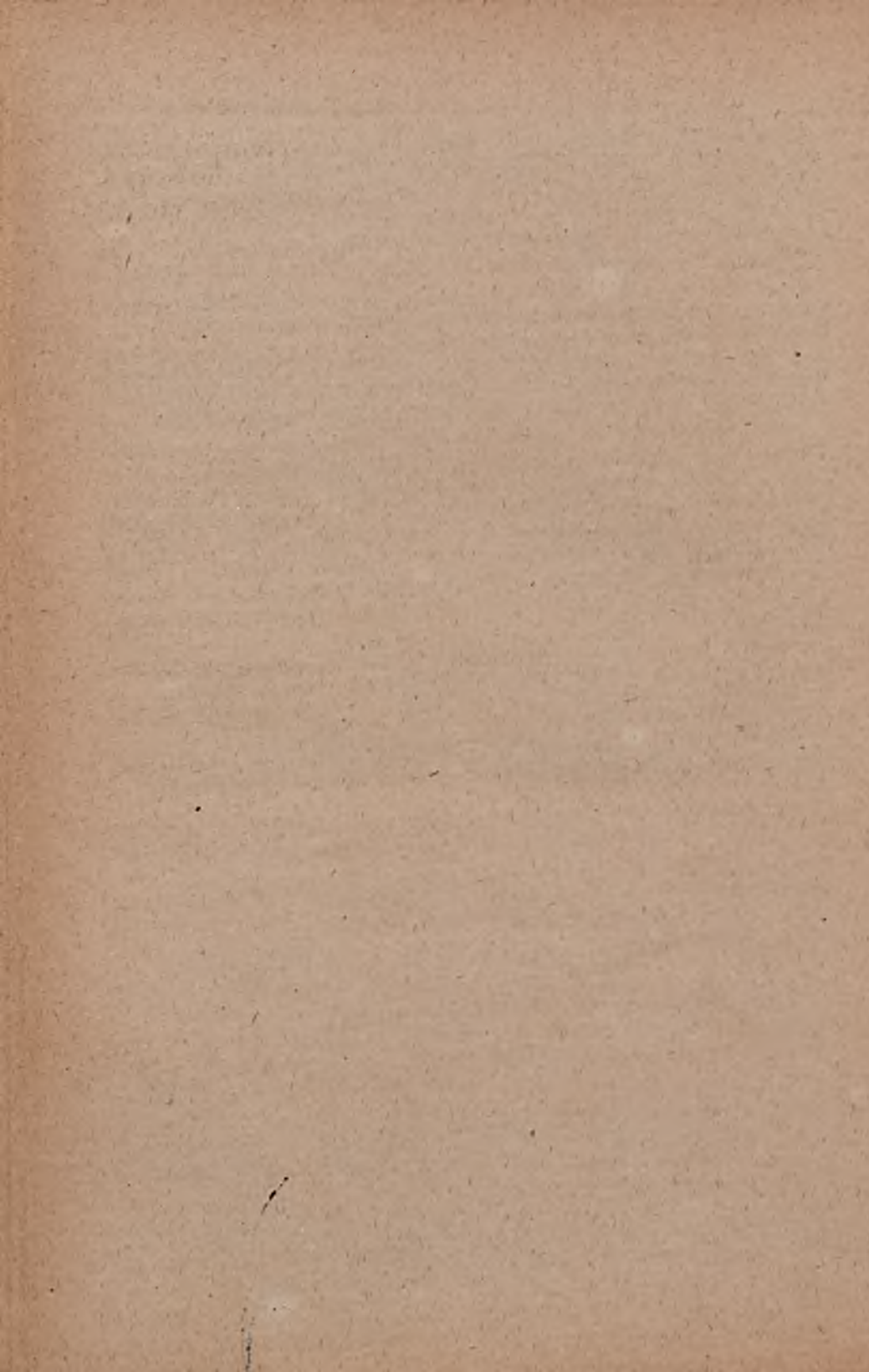
18. ZWIĄZEK POLSKO-FRANCUSKI INŻYNIERÓW istnieje od r. 1924. Celem Związku jest zbliżenie inżynierów francuskich i polskich na gruncie fachowo reprezentacyjnym. Związek liczy 60 członków.

W roku sprawozdawczym odbyło się 1 walne zebranie, 2 odczyty, oraz jedno posiedzenie Zarządu. Na posiedzeniach wygłoszone były odczyty: „O Międzynarodowych Kongresach Konstrukcji Metalowych i Żelazo-Betonowych w Liège” przez kol. S. Kunickiego, „O delegacji polskiej na Kongres Inżynierów Cywilnych w Paryżu, który odbył się 23-29 września 1931 r.” przez kol. S. Kunickiego, oraz referat o wycieczce technicznej studentów Wydziału Inżynierji Lądowej Polit. Warsz. do Francji, odbytej pod kierownictwem kol. Henryka Jezierskiego 28.VIII. — 13.IX.1931 r.“

Związek brał udział w przyjęciu francuskich inżynierów Sekutowicza i Brunet oraz członka Francuskiej Akademji Nauk L. Guillet.

Wpływy Koła łącznie z pozostałością z r. 1930, wynosiły zł. 636 gr. 57, wydatki zł. 310 gr 42.

Przewodniczącym Związku był kol. Juljan Eberhardt, sekretarzem — kol. Henryk Jezierski. skarbnikiem — kol. Antoni Sobociński.

STOWARZYSZENIE TECHNIKÓW POLSKICH w Warszawie

KONTO - P K O. Nr. 128.

POSIEDZENIA TECHNICZNE

W piątek dnia 29 kwietnia r. b. o godz. 8-ej wiecz. w Wielkiej sali gmachu Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie, Czackiego 3/6. odbyło się posiedzenie techniczne, na którym p. Antoni PLUTYŃSKI wygłosił odczyt p. t.: „Polska na tle kryzysu finansowego.“

KOMUNIKATY KÓŁ I WYDZIAŁÓW.

KOŁO INŻYNIERÓW CYWILNYCH zawiadamia kolegów, że posiedzenia miesięczne odbywać się będą, do czerwca włącznie, w pierwszą sobotę każdego miesiąca, punktualnie o godz. 8 — ej wiecz.

KOŁO INŻYNIERÓW HYDRO TECHNIKÓW poleca zdolnych inżynierów o dużej praktyce wodno-budowlanej, meljoracyjnej, budowlanej i drogowej. Koło udziela porad techniczno-prawnych. Członkowie Zarządu Koła urzędują w Stow. Techników (II-gie piętro pokój Kóń) w piątki od godz. 19 min. 30 do godz. 20 min. 30. W ciągu tygodnia można porozumiewać się z Zarządem Koła telefonicznie (inż. Janusz Łaszewski: tel. 665-01).

WYDZIAŁ URZĄDZEŃ ZDROWOTNYCH UZYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ zawiadamia, że dnia 27 b. m. o godz. 20-ej odbyło się w lokalu Stow. Techników ogólne zebranie Członków W. U. Z. U. P., na którym p. inż. Józef Kamler wygłosił odczyt p.t.: „Kanalizacja przedmieść Warszawy w dobie kryzysu gospodczego“

KOŁO WAWELBERCZYKÓW komunikuje, że Walne Zebranie Członków Koła odbędzie się w dniu 4 maja r. b. o godz. 7 min. 30 w pierwszym lub o godz 8-ej w drugim terminie.

ZARZĄD KOŁA b. wych. POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ zawiadamia kolegów, że najbliższe miesięczne zebranie członków Koła odbędzie się we czwartek dnia 12 maja r. b. o godz. 20 w sali nr. IV Stow. Techników. W programie pogadanka kol. A. Rodkiewicza na temat: „ Wrażenia z ostatniego pobytu w Rosji“ oraz wspólna herbatka koleżeńska.

PODZIAŁ CZYNNOŚCI

w Zarządzie Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie.

na rok 1932/1933

Prezes
I Wice - Prezes
II Wice - Prezes
Skarbnik
Zastępca Skarbnika
Sekretarz
Zastępca Sekretarza
Gospodarz gmachu
Zastępca Gospodarza gmachu
Gospodarz klubu
Zastępca Gospodarza klubu

kol. Rodowicz Stanisław
„ Klarner Czesław
„ Baranowicz Roman
„ Manduk Stanisław
„ Płużański Stanisław
„ Kłossowski Mieczysław
„ Młyńczyk Marjan
„ Różański Józef
„ Leśniewski Władysław
„ Przędępski „ „
„ Karasz Aleksander

Są do nabycia wydawnictwa Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych

Katolog książek, czasopism i oddzielnych broszur z dziedziny **Polskiej Techniki** wydanych od 1918 r. do 1928 r. wraz ze **skrótem Działowym i Alfabetycznym** Klasyfikacji Dziesiętnej.

W cenie 17,50 zł.

Spis Członków Stowarzyszeń Technicznych należących do **Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych**.

W cenie 20 zł.

Klasyfikacja Dziesiętna opis systemu i skrócone tablice.

W cenie 7,50 zł.

Referaty i Wnioski zgłoszone na Zjazd Polskich Techników Zrzeszonych w 1927 r. we Lwowie pod hasłem **Pracy Gospodarnej**.

W cenie 12,50 zł.

Referaty i Wnioski zgłoszone na Zjazd Polskich Techników Zrzeszonych w 1927 r. w Poznaniu pod hasłem **Pracy Gospodarnej**.

W cenie 10 zł.

Członkowie Towarzystw Zrzeszonych korzystają z 20% zniżki powyższych cen

Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych Czackiego 5